

LABDARÚGÁS

ÁRA: 4 FORINT. 1978. MÁJUS, XXIV. ÉVF. 5. SZ.

Az újpestiek tizenhetedik bajnoksága

Tizenhetedszer bizonyultak legjobbnak az újpestiek. A bajnok Újpesti Dózsa, legfelül balról: Viczkó, Hegyi, Sarlós, Rothermel, Dunai III, Tóth József, Kovács. Középső sor: Halmai Tamás segédedző, Kellner, Kolár, Várhidi Pál vezetőedző, Tóth András, Schumann, Pető Gábor gyűrő. Guggol: Fazekas, Bene, Zámbó, Fekete, Törőcsik, Kerekes, Nagy

A bajnoksapat ünneplésekor... Előtérben Törőcsik, aki ekkor még nem tudta, hogy ő az 1977–78. évi NB I legjobb játékosa. A háttérben Tóth József, aki az évi rangsorban a 6. helyre került (ZÁHONYI IVÁN felvételei)

Az NB I 3. helyezette, az MTK-VM. Áll (balról): Hornyák, Siklósi, Borsó, Mezei György edző, Kovács J., Varga, Brúnyi. Térdei: Takács, Palicskó, Fülöp, Egervári, Kromer, Aszalai. Ül: Morgós, Koritár, Pekker, Burg, Kovács B., Turtóczky (ZÁHONYI IVÁN felv.)

Az NB I 4. helyezette, a vidék legjobbjai a Videoton. Áll (balról): Garamvölgyi, Karsai, Nagy III, Baranyi, Kovács J., Kovács L. Ül: Jánki Miklós pályaedző, Szabó, Tieber, Lantos Mihály vezetőedző, Burcsa, Nagy II, Molnár Ferenc gyűró. Guggol: Végh, Csongrádi, Májer, Szalmásy, Fejes, Czeczeli. (KOPPÁNY GYÖRGY felv.)

NAPIRENDE...

Bajnokcsapatot avattunk nemrégiben, az Újpesti Dózsa kitűnő együttesét, amelyről áprilisi számunkban részletesebben beszámoltunk. Hogy most ismét szót ejtünk erről a nagyszerű csapatról, annak az az oka, hogy a bajnoki aranyérmek fölötti öröm nemcsak néhány hétre szól, hanem hosszabb ideig él mindazokban, akik a labdarúgást szeretik — függetlenül az egyesületi színekhez való tartozástól.

A bajnokcsapatot természetesen mi is úgy és azért ünnepeljük, mert ebben a bajnoki évben, s annak befejezésekor ő lett a futball nagyszerűségének méltó hordozója.

A lila-fehérek együttese, amely kétéves szünet után a legjobb magyar labdarúgó csapatok ranglétráján újból a legmagasabb fokra lépett, izgalmas küzdelem eredményeképpen érdemelte ki az aranyérmet.

Ez a csapat — illetve az elődök — a második világháború után eltelt több mint háromévtizedes időszakban azzal állította fel e korszak bajnoki csúcsát, hogy 1969 és 1975 között, egymás után hétszer nyert aranyérmet. Amikor azután ezt a nagyszerű sorozatot az 1975/76. bajnoki évben az FTC, majd 1976/77-ben a Vasas megtörte, nagyon sokan voltak hajlamosak arra gondolni, hogy a lila-fehérek jó időre legfeljebb csak a győzelmi dobogó valamivel szerényebb fokára kerülhetnek fel, ha állják a feltörekvők konkurrenciáját.

Az aranyérem birtoklását persze senki nem képes örök időkre biztosítani a maga számára. Nem is volna ez így sem érdekes, sem izgalmas, sem eléggé változatos. Egyszer fent és egyszer lent, így van ez a sportban általában, s így van ez jól. Mégis, miért rendült meg a bizalom az Újpesti Dózsa körül? Talán azért, mert azt tartották, hogy az újpestiek játékát meghatározó néhány labdarúgó kiöregedett, védelme pedig a Harsányi—Horváth duó dicstelen távozása után, egyik napról a másikra lényegesen meggyengült, a rendelkezésre állt fiatalok pedig — úgy tűnt — jó ideig nem tudják feledtetni az idősebbeket, az eltávozottakat.

Nos, a jóslat nem vált be! A lila-fehérek bizonyították, hogy az akkori értékelések nagyon is felületesek voltak. A bizonyításnak rengeteg összetevője közül most csak egyet-kettőt említünk, azokat is csupán okulás céljából, annak igazolására, hogy *a sportban sincsenek megoldhatatlan feladatok*, ha következetes a munka.

Igazolást nyert, hogy az *öregség* a labdarúgásban nem a tulajdonképpeni korhoz, hanem a labdarúgói értékhez kötődik. Az a 30. éve körüli, vagy ennél néhány évvel idősebb játékos csakis akkor tekinthető öregnek, ha megkopott a tudása, ha fizikai és erőnléti állapota nem megfelelő! Az Újpesti Dózsa 31 éves Fazekasa a válogatott csapat egyik oszlopa, az 1944-es születésű Bene Feri és Zámbo Sanyi pedig — mivel az edző olyan feladatokkal látta el őket, amelyeket magas színvonalon tudtak teljesíteni — nagy részt vállaltak az aranyérem újbóli megszerzésében. Ebben az együttesben sokszor a fiatal Törőcsik vitte a vezérszólamot, aki itt, az újpesti légkörben edződött küzdeni tudó játékos is, s vált a válogatott egyik vezéregyenységévé.

S ne feledjük: ilyen izgalmas *küzdelem* — a „küzdelem” fogalmát a szó igaz értelmében kell érteni — régen volt a magyar bajnokságban. S hogy ebben a kiélezett harcban így állta meg helyét a lila-fehérek gárdája, az olyan vonás, amely a régi UTE, a nagy előd játékát jellemezte!

Ismételjük, ez a két összetevő nagy szerepet játszott és nagy tanulságot szolgál mások számára is!

Nem a fontosság, hanem az időrendi sorrend teszi, hogy másodsorra szólunk a négyéves periódus legkiemelkedőbb eseményéről, a közelgő VB-ről, amelyre az előkészületek Baróti Lajos szövetségi kapitány vezetésével, az MLSZ által jóváhagyott program szerint folynak.

Ha visszatekintünk az eddig lefolyt 10 világbajnoki küzdelem előzményeire, azonos időszakára, azt mondhatjuk, hogy ilyenkor már világszerte egekig emelkedett a VB-láz! Nagyon érdekes jelenség, ami ma tapasztalható: óriási az érdeklődés, de valahogyan reálisabban ítélik meg a várható eseményeket, mint bármikor eddig!

Baróti Lajos szövetségi kapitány, a Labdarúgás különszámában, az *Irány Argentína!* című kiadványunk vezércikkében írta meg többek között, hogy az előkészületi mérkőzések eredményeiből nem szabad messzeemenő következtetéseket levonni. Se azokból, amelyeket a mi válogatott együttesünk, se azokból, amelyeket mások, a VB-n érdekelt együttesek játszottak! Persze, sok függ attól, hogy ezeken a mérkőzéseken az elképzelésekből, taktikai változatokból és egyebekből mit akartak és mit tudtak megvalósítani. Sok múlik azon is, hogy e találkozókon mit lestek el, mit tapasztaltak, milyen tanulságokat vontak le. De mégis az a fontos, hogy a felkészülési terv alapján végzett és végzendő mindennapi munka mennyire tudja felszínre hozni a csapatban, a játékosokban rejlő igazi értékeket. Sok függ attól, hogy a többhetes, csak a VB-re összpontosult tevékenység közös célja, miképpen tudja még egységesebb kollektívává alakítani azt a gárdát, amelynek egyik erőssége eddig is egymás szeretete, megbecsülése volt.

Egyik igen kedves olvasónk, most érkezett levelében pöröl velünk, mi az oka annak, hogy nem hangsúlyozzuk sokkal bátrabban és hangosabban a magyar válogatott esélyét a jó világbajnoki szereplésre? Véleménye szerint túlzottan *óvatosa*k vagyunk! Amikor mi azt hangoztatjuk, hogy a VB-mezőny legerősebb csoportjában óriási küzdelem várható, amelyben mind a négy résztvevőnek, tehát a házigazda Argentínának, a hallatlanul felerősödött francia válogatottnak, a mindig komoly esélyt hordozó Olaszországnak és nekünk is van esélyünk, akkor ez a részünkről nem valamiféle óvatosság, hanem a realitásokkal való számolás. Az, ami jellemző most, a XI. VB előtt szinte az egész világra.

Egy dolog egészen bizonyos: akarat erőben, küzdőképességben nem lesz hiány. Jól ismerjük a gárdát, mindazokat, akik az összeállításakor szóba jöhetnek. Tudjuk, hogy ezeknek a tehetséges fiúknak nem kell már külön megmagyarázni, mit jelent a részvétel a VB tizenhatos mezőnyében, ők bárki másnál inkább tudják és érzik, mivel jár a címeres mez viselése!

Azt sem kell újból bizonyítani és értékelni, mit jelentett kiharcolni az Argentínába kerülés lehetőségét!

Úgy gondoljuk, az sem vitás, hogy az eredményes szereplés azon múlik, vajon többre lesznek-e képesek egyénileg és csapatjátékban is mint eddig, mert — s ezzel a labdarúgás minden híve tisztában van — *többre lesz szükség*. Ne feledjük, hogy az ellenfelek, a velünk egyenrangú, vagy még kiforrottabb együttesek is többre, nagyobb, értékesebb teljesítményre készülnek.

Bennünket ne a vágyak, hanem a realitások vezéreljenek! Bízunk fiainkban, s mennél többre lesznek képesek, mi annál boldogabbak és megelégedettebbek leszünk.

Baróti Lajos:

„A nyolc közé várom válogatottunkat!”

Már csak néhány nap, s megkezdődik a várva várt Mundiál. A mieink már külföldön vannak, s Argentína előtt még pályára lépnek Londonban, hogy megmérkőzzenek Angliával, aztán Párizsból indulva nekivágnak az óceánnak, s június 2-án Buenos Airesben, a River Plate stadionban már Argentína válogatottjával néznek farkasszemet. Mielőtt nemzeti tizenegyünk elutazott az NSZK-ba, arra kértük a szövetségi kapitányt, hogy beszéljen legjobbjainkról, a felkészülés utolsó szakaszáról, esélyeinkről, ellenfeleinkről, s arról is: mi várható a világbajnokságon.

● A fizikailag és ideileg egyaránt megerőltető bajnokság után a válogatott keret tagjai heteken át együtt készültek a VB-re. Mi jellemezte az egyes szakaszokat, milyen a játékosok testi edzettségi állapota?

— Nyugodtan elmondhatom, hogy ezt az időszakot, tehát a bajnokságot követő heteket a lehető legterviszerűbben, nagyon tudatosan és célszerűen használtuk fel. A tavaszi sűrített ritmusú versengés jól szolgálta a válogatott felkészítését. Ez úgy fejeződött be, hogy a játékosok ideileg egy kicsit fáradtak voltak ugyan, de erőnléti alapuk magasszintű volt. A közös edzések első részében arra törekedtünk, hogy feloldjuk a játékosok idegi fáradtságát. Ezért az első héten frissítő hatású, nem speciális mozgásanyagot igénylő gyakorlatokat végeztettünk velük, hanem olyanokat, amelyek alkalmasak voltak kikapcsolódásra.

Uszodába jártunk, no meg futkározni a Szabadság-hegyre, s minden vonatkozásban a játékosságot helyeztük előtérbe. Kerültünk minden olyant, ami megerőltető. A felkészülés második részében erőteljes volt a terhelés, heti ciklusban kétszer maximális módon, s a VB-ritmusnak megfelelően kedden és pénteken előkészületi mérkőzéseket játszottunk, főleg taktikai céllal. Meggyőződésem, hogy mindez nagy hasznunkra volt, miként kamatoztatni tudjuk majd az NSZK-ban, Angliában és Franciaországban szerzett tapasztalatainkat is.

● A VB-t megelőző időszakban több alkalommal járt külföldön, látta a mezőny néhány válogatottját, különben is alapos ismerője a világ labdarúgásának, a nemzetközi életnek, miként értékeli a VB mezőnyét, kit tart a legjobbaknak?

— Biztosra veszem, hogy a Mundiál Dél-Amerika sikerével zárul, s ez azt jelenti: kitesznek magukért azok, akik a legutóbbi VB-n mérsékelt szereplést mondhatnak magukénak, elsősorban Argentínára gondolok. Ők hazai környezetben sokra lesznek képesek, hiszen kivételes tudású, nagyon képzett labdarúgók, s mindenki nekik szurkol, őket segíti. Brazília válogatottja náluk is többet tud. A képernyőn is láthattuk, hogy most már nemcsak zsonglorként kezelik a labdát, hanem minden eddiginél egységesebb, átgondoltabb a csapatjátékuk, s keményebbek, harcosabbak, mint bármikor valaha. Támadásban nem olyan veszélyesek, mint régen, de célszerűbben védekeznek. Brazília és Argentína a nagy favorit, de jelentős szerepet játszhat a dél-amerikai harmadik csapat, Peru is. Az európaiak közül továbbra is számolni kell az NSZK-val, mert Schön a Mundiál rajtjára biztosan összerázza a csapatot. A hollandokról keveset tudunk. Lehet, hogy nagyon erősek lesznek, de az is elképzelhető; egy-két kiválóságuk nélkül nem játszanak olyan jelentős szerepet, mint Münchenben. Meglepetés lehet viszont Skócia, mégpedig azért, mert nagyon kemény, harcos, férfias labdarúgást játszik, az utolsó pillanatig elszántan tud küzdeni, s nagyon összehangolt, egységes a csapatjátéka. A lengyelek is rendelkeznek hasonló erényekkel. Ők lényegében véve a régi VB-játékosokra támaszkodnak, hiszen vagy kilenc ott lesz közülük Argentínában is. Csupán az a kérdés, megtalálták-e a kitűnő Gadocha utódját.

● Mi a véleménye a mi csoportunk erőviszonyairól? Mit tudnak ellenfeleink, milyen esélyeink vannak a továbbjutásra?

— A franciák a VB-t megelőző időszakban hazai környezetben kitű-

nő eredményeket értek el, hiszen legyőzték a világbajnok NSZK-t, s Braziliát is. Nagyon jó, kiegyensúlyozott a csapatuk, nem nélkülözik a nagy egyéniségeket, de a jó csapatjátékosokat sem. Értene a szervezett védekezéshez, de jó a támadójátékuk is. Kérdés, idegen környezetben — mit tudnak? Az olaszok kemények és nagyon gyorsak, értenek a huszáros, meglepetés erejű lerohanásokhoz, kontrajátékhoz, de alapfelállításuk, játékfelfogásuk erősen védekező jellegű. Mellettük szól viszont az, hogy Argentínában nagyon sok olasz él, buzdításban tehát nem lesz hiányuk. És ez sokat számít, hiszen kedvező légkörben játszhatnak. Az argentinokról már elmondtam a véleményem.

— A mi válogatottunk sokat lépett előre, főleg hazai környezetben kitűnő eredményeket ért el, s jól összehangolódtak. Négy év megfeszített, alapos, tervszerű, következetes munkájával kikerültünk abból a kátyúból, amelyben sokáig megrekedtünk. Mi is tudunk annyit, amennyit a franciák, vagy az olaszok. Eppen ezért azt várom, hogy Argentína mellett, mi is tovább kerüljünk a legjobb nyolc közé!

● A Mundiál évében sok szakmai fejtegetést olvashattunk arról, hogy mi várható a VB-n? Milyen lesz a színvonal, lesz-e fejlődés, előrelépés, merre tart a futball? Önnek mi a véleménye?

— Azt hiszem ez lesz a legérdekesebb, legizgalmasabb VB, még akkor is, ha hiányoznak olyan nagy egyéniségek, mint Beckenbauer, Crouyff, vagy Gerd Müller. A csapatok rendkívül felkészültek, az erőviszonyok kiegyenlítették, miért ne lenne magas a színvonal? Azok a csapatok érnek majd el kimagasló eredményeket, amelyek az egyéni csillogást alárendelik a közösség érdekében. Ezt az utat próbálják járni a brazilok is. Láthattuk, hogy Rivelino is úgy játszik már, ahogyan a csapat érdekei megkövetelik. Az egységes, összeforrt együttes nagy tettekre képes.

N. Gy.

Három kép Barótiról a magyar–csehszlovák mérkőzésen: 2-0 után, 2-1 után és az utolsó percekben (MTI Foto)

Vezetők, edzők, VB-kerettagok, szerkesztőségek véleménye:

A bajnokság legjobbjai: Törőcsik

Régi igazság, hogy nincs bajnokság zárás szavazás nélkül. Ahogy befejeződött az 1977–78. évi küzdelem-sorozat az NB I-ben, véleménynyilvánításra kértük a különböző területeken dolgozó vezetőket, a klubok edzőit, a 25 tagú világ bajnoki keret játékosait, s nem utolsósorban a központi és a megyei lapok sportrovait, a Magyar Rádiót és a Magyar Televíziót: szavazásukkal döntsék el, kik voltak az 1977. szeptember 3-tól 1978. április 22-ig tartott bajnokság legjobbjai.

Valamennyi szavazótól három nevet kértünk, az első helyért 3, a másodikért 2, a harmadikért pedig 1 pont járt. A különböző területek véleményét külön-külön is értékeltük, majd az egészet összesítettük. A legjobb személyében nem lehet vita: nagy fölényrel Törőcsik Andrást, az Ú. Dózsa válogatott középcsatárát ítélték a legjobbnak. Nagy általánosságban a világbajnoki keretbe tartozó labdarúgók érdemelték ki a bizalmat.

Bozsik, Albert, Szűcs, Bene, Páncsics, Zámbo, Bálint...

Az a tény, hogy választunk legjobbakat — nem új keletű. Legfeljebb a választás módja változott. Lapunk történetében a kezdetben az évi átlagteljesítmények alapján állapítottunk meg sorrendet, majd különböző szavazásokkal, hol csak hírlapok, hol elnökök, szakosztályvezetők, edzők és csapatkapitányok véleménye alapján. Mindjárt itt szeretnénk megjegyezni, hogy rendszeresen választottunk „Év játékos”-t és „Bajnokság legjobbját”-t is.

Mielőtt rátérünk az 1977–78. évi szavazásra, eleve-nítsük fel a múltat, az akkori legjobbak évek távlatából is megérdemlik, hogy újból szó essen róluk.

1957–58, átlagteljesítmények alapján:

1. Bozsik (Bp. Honvéd), 2–3. Szojka (Salgótarján) és Szigeti (Diósgyőr).

A bajnokság legjobb csapata: Grosics (Tatabánya) — Rajna (Ú. Dózsa), Szigeti (Diósgyőr), Sárosi (Vasas) — Bozsik (Bp. Honvéd), Kleibán (Csepel) — Szovjác (Tatabánya), Göröcs (Ú. Dózsa), Aspirány (Ú. Dózsa), Monostori (Dorog), Taliga (Salgótarján).

1960–61, pontozással:

1. Jancsik (Salgótarján), 2. Rajna (Ú. Dózsa), 3. Berendi (Vasas).

Csapat: Grosics (Tatabánya) — Rajna (Ú. Dózsa), Jancsik (Salgótarján), Várhidi (Ú. Dózsa) — Szojka (Salgótarján), Berendi (Vasas) — Szovjác (Tatabánya), Göröcs (Ú. Dózsa), Tichy (Bp. Honvéd), Rákosi (Ferencváros), Fenyvesi dr. (Ferencváros).

1967, hírlapok véleménye alapján:

1. Albert (Ferencváros), 2. Varga (Ferencváros), 3. Szűcs (Ferencváros).

A legjobb tizenegy: Tamás (Diósgyőr) — Káposzta (Ú. Dózsa), Mészöly (Vasas), Szűcs (Ferencváros), Páncsics (Ferencváros) — Göröcs (Ú. Dózsa), Rákosi (Ferencváros) — Bene (Ú. Dózsa), Varga, Albert (mindkettő Ferencváros), Farkas (Vasas).

1968, hírlapok szavazása:

1. Szűcs (Ferencváros), 2. Farkas (Vasas), 3. Göröcs (Ú. Dózsa).

Csapat: Fatér (Csepel) — Novák (Ferencváros), Soly-mosi (Ú. Dózsa), Szűcs, Páncsics (mindkettő Ferencváros) — Göröcs, Noskó (mindkettő Ú. Dózsa) — Fazekas, Bene (mindkettő Ú. Dózsa), Albert (Ferencváros), Farkas (Vasas).

1969, hírlapok szavazása:

1. Bene (Ú. Dózsa), 2. Páncsics (Ferencváros), 3. Halmosi (Haladás).

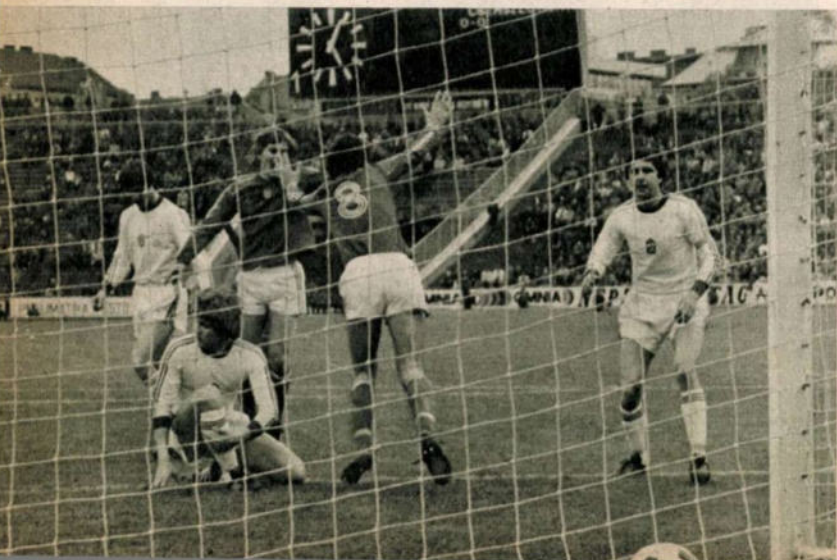
A bajnokság válogatottja: Szentmihályi (Ú. Dózsa) — Kelemen (Bp. Honvéd), Páncsics (Ferencváros), Ihász (Vasas) — Halmosi (Haladás), Szűcs (Ferencváros) — Fazekas, Göröcs, Bene, Dunai II, Zámbo (mind Ú. Dózsa).

Törőcsik András az év legjobbjai (FARKAS JÓZSEF felv.)

Magyarország—Csehszlovákia 2-1. Az első magyar gól négy képben. Váradi szabadrúgására Netolicka kivetődött. Nyilasi hátrafelé esve hozzáért a kapus által kiűtött labdához, amely a menteni akaró Bilskynek ütődött, s róla a kapuba pattant (MTI Foto felvételei)

1970—71, elnökök, szakosztályvezetők, edzők és csapatkapitányok véleménye:

1. Zámbo (Ü. Dózsa), 2. Mészöly (Vasas), 3. Páncsics (Ferencváros).

Csapat: Géczi (Ferencváros) — Fábíán, Mészöly (mindkettő Vasas), Laczkó (Tatabánya), Páncsics (Ferencváros) — Juhász P, Zámbo (mindkettő Ü. Dózsa) — Fazekas (Ü. Dózsa), Kocsis (Bp. Honvéd), Bene (Ü. Dózsa), Tóth K. (Tatabánya).

1971—72: edzők és régi válogatottak szavazása:

1. Páncsics (Ferencváros), 2. Fazekas (Ü. Dózsa), 3. Juhász P. (Ü. Dózsa).

Válogatott: Géczi (Ferencváros) — Fábíán (Vasas), Páncsics, Bálint (mindkettő Ferencváros), Juhász P. (Ü. Dózsa), Branikovits (Ferencváros), Bene, Zámbo (mindkettő Ü. Dózsa).

1974—75, sajtószavazás:

1. Bálint (Ferencváros), 2. Pintér (Bp. Honvéd), 3. Nagy III (Videoton).

A bajnokság válogatottja: Kovács L. (Videoton) — Török (Vasas), Nagy III (Videoton), Bálint (Ferencváros), Tóth J. (Pécs) — Juhász I (Ferencváros), Pintér (Bp. Honvéd), Tóth A. (Ü. Dózsa) — Fazekas (Ü. Dózsa), Kozma (Bp. Honvéd), Magyar (Ferencváros).

25 VB-jelölnél: Töröcsik, Kocsis, Pintér

A világbajnoki keret tagjai 14 játékost jelöltek, közülük az első helyre Töröcsiket, Tóth J-t, Törököt, Kocsist és Nyilasi tették. Ez a sorrend alakult ki:

1. Töröcsik 61 pont, 2. Kocsis 21 pont, 3. Pintér 21 pont. (Kocsisnak van első helye, Pintérnek nincs, ez döntött a holtversenyben.) A csapat szavazásai alapján:

Gujdár — Török, Kocsis, Kereki, Tóth J. — Nyilasi, Pintér, Borsó — Fazekas, Töröcsik, Fekete.

Szavazatot kapott még Mészáros, Kántor és Morgós.

Argentínai jelöltjeink véleménye, ABC sorrend szerint

Bálint: 1. Töröcsik, 2. Fekete, 3. Mészáros
Csapó: 1. Töröcsik, 2. Pintér, 3. Fazekas
Fazekas: 1. Töröcsik, 2. Török, 3. Pintér
Fekete: 1. Töröcsik, 2. Pintér, 3. Kocsis
Gujdár: 1. Töröcsik, 2. Kocsis, 3. Morgós
Halász: 1. Török, 2. Töröcsik, 3. Pintér
Kántor: 1. Török, 2. Töröcsik, 3. Kocsis
Kereki: 1. Töröcsik, 2. Pintér, 3. Kocsis
Kocsis: 1. Töröcsik, 2. Török, 3. Pintér
Kovács L.: 1. Töröcsik, 2. Pintér, 3. Borsó
Martos: 1. Töröcsik, 2. Pintér, 3. Gujdár
Mészáros: 1. Kocsis, 2. Pintér, 3. Török
Nagy L.: 1. Tóth J. 2. Töröcsik, 3. Kocsis
Nyilasi: 1. Tóth J. 2. Töröcsik, 3. Pintér
Paróczai: 1. Töröcsik, 2. Kocsis, 3. Pintér
Pintér: 1. Nyilasi, 2. Töröcsik, 3. Kocsis
Pusztai: 1. Töröcsik, 2. Pintér, 3. Nyilasi
Rab: 1. Töröcsik, 2. Pintér, 3. Nyilasi
Tóth A.: 1. Török, 2. Töröcsik, 3. Kocsis
Tóth J.: 1. Töröcsik, 2. Nyilasi, 3. Gujdár
Töröcsik: 1. Tóth J., 2. Kereki, 3. Kocsis
Török: 1. Töröcsik, 2. Kántor, 3. Fekete
Varga: 1. Töröcsik, 2. Kocsis, 3. Török
Váradi: 1. Kocsis, 2. Török, 3. Töröcsik
Zombori: 1. Töröcsik, 2. Kocsis, 3. Török.

A Csehszlovákia ellen 2-1 arányban győztes válogatottunk. A kezdő csapat, áll balról: Pintér, Nyilasi, Váradi, Kereki, Zombori, Törőcsik, Tóth J., Kocsis, Török, Gujdár, Fazekas. Váradi és Zombori kivételével a többiek mind az 1977–78-as bajnoki év legjobb tíz játékosa között szerepelnek (MTI Foto, PETROVITS LÁSZLÓ felv.)

Edzőknél: Törőcsik után Pintér és Gujdár

Az 1977–78. évi NB I 18 edzőjének szavazásából is Törőcsik jött ki elsőnek, ugyancsak fölényesen. A bajnokcsapat középcsatárát két Honvéd labdarúgó, Pintér és Gujdár követi. A sorrend:

1. Törőcsik 40 pont, 2. Pintér 24 pont, 3. Gujdár 11 pont.

Az edzők szavazásának összesítése alapján a bajnokság legjobb tizenegye:

Gujdár — Török, Kocsis, Kereki, Kutasi — Kovács J., Pintér, Pásztor — Fazekas, Törőcsik, Koritár.

Szavazatot kapott még: Varga (MTK-VM), Tóth (Dunaújváros), Rab és Tóth A.

Edzői vélemények:

Himer István (SZEOL AK): 1. Törőcsik, 2. Pintér, 3. Gujdár
Kóczián Antal (Csepel): 1. Kocsis, 2. Törőcsik, 3. Pintér
Kovács Ferenc (Vasas): 1. Török, 2. Pintér, 3. Törőcsik
Kovács Imre (Pécs): 1. Pintér, 2. Törőcsik, 3. Koritár
Lantos Mihály (Videoton): 1. Kovács J., 2. Pintér, 3. Fazekas
Mezey György (MTK-VM): 1. Törőcsik, 2. Pintér, 3. Varga
Mészöly Kálmán (Békéscsaba): 1. Gujdár, 2. Törőcsik, 3. Pásztor
Monostori Tivadar (Tatabánya): 1. Fazekas, 2. Kocsis, 3. Gujdár
Németh Lajos (Kaposvár): 1. Törőcsik, 2. Gujdár, 3. Pintér
Novák Dezső (Dunaújváros): 1. Törőcsik, 2. Pintér, 3. Tóth (Dunaújváros)
Palicskó Tibor (Rába ETO): 1. Törőcsik, 2. Pintér, 3. Kereki
Sárosi László (Haladás): 1. Törőcsik, 2. Pintér, 3. Kereki
Szabó Géza (Diósgyőr): 1. Törőcsik, 2. Pintér, 3. Kutasi
Szentmihályi Antal (MAV Előre): 1. Törőcsik, 2. Török, 3. Pintér
Szigeti Ferenc (Ferencváros): 1. Törőcsik, 2. Rab, 3. Tóth A.
Szócs János (ZTE): 1. Törőcsik, 2. Kereki, 3. Gujdár
Tichy Lajos (Bp. Honvéd): 1. Gujdár, 2. Pintér, 3. Törőcsik
Várhidi Pál (Ú. Dózsa): 1. Törőcsik, 2. Török, 3. Pásztor

Vezetőknél is: Törőcsik

Megkérdeztünk a legkülönbözőbb területen dolgozó labdarúgó vezetőket is. Ők sem látták másként: Törőcsik a legjobb, itt is fölényesen.

Szavazatok:

Dr. Alló Miklós, a Baranya megyei Labdarúgó Szövetség elnöke: 1. Törőcsik, 2. Kocsis, 3. Kiss (Pécs)

Csetényi Csaba, az MTK-VM technikai vezetője: 1. Varga, 2. Törőcsik, 3. Brúnyi

Doktor István, a Vasas technikai vezetője: 1. Török, 2. Törőcsik, 3. Pintér

Erdei Pál, az MLSZ Utánpótlás Bizottság titkára: 1. Törőcsik, 2. Pintér, 3. Török

Farkas László, a Pécs technikai vezetője: 1. Törőcsik, 2. Tóth J., 3. Pintér

Góliás Róbert, a Budapesti Labdarúgó Szövetség főtítkára: 1. Törőcsik, 2. Pintér, 3. Kocsis

Keszthelyi Mihály, az Edző Bizottság vezetője: 1. Pintér, 2. Törőcsik, 3. Borsó

Salga Lajos, az MLSZ titkára: 1. Törőcsik, 2. Pintér, 3. Gujdár

Sebes Gusztáv, korábbi szövetségi kapitány: 1. Törőcsik, 2. Pintér, 3. Nyilasi

Száger György, az Edző Bizottság titkára: 1. Pintér, 2. Törőcsik, 3. Gujdár.

A vezetők sorrendje tehát: 1. Törőcsik, 26 pont; 2. Pintér, 16 pont; 3. Török, 5 pont.

A sajtó 19 játékost jelölt, elsőnek Törőcsiket

A központi és a megyei lapok, a Rádió és a Televízió is részt vett a szavazásban, a sajtószervek ebben a versenyben állandó véleménynyilvánítók. Összesen 19 játékos neve forgott listáikon. Huszonnyolc szavazóból Törőcsik begyűjtötte az első helyek túlnyomó többségét, első helye itt sem volt kérdéses.

A sajtónál a sorrend: 1. Törőcsik, 62 pont; 2. Pintér, 36 pont; 3. Kocsis, 7 pont.

A szavazások:

Békés megyei Népiújság: 1. Törőcsik, 2. Fazekas, 3. Gujdár

Csongrád megyei Hírlap: 1. Törőcsik, 2. Kereki, 3. Halász

Dél-Magyarország: 1. Törőcsik, 2. Halász, 3. Pásztor

Dolgozók Lapja, Tatabánya: 1. Törőcsik, 2. Csapó, 3. Kovács J.

Dunántúli Napló: 1. Törőcsik, 2. Pintér, 3. Kocsis

Észak-Magyarország: 1. Törőcsik, 2. Salamon, 3. Pintér

Fejér megyei Hírlap: 1. Törőcsik, 2. Kovács J., 3. Kereki

Hétfői Hírek: 1. Törőcsik, 2. Nyilasi, 3. Pintér

Képes Sport: 1. Töröcsik, 2. Pintér, 3. Tatár
 Képes Újság: 1. Töröcsik, 2. Kocsis, 3. Fekete
 Kisalföld: 1. Töröcsik, 2. Pintér, 3. Kocsis
 Labdarúgás: 1. Töröcsik, 2. Pintér, 3. Török
 Magyar Nemzet: 1. Töröcsik, 2. Kocsis, 3. Kovács J.
 Magyar Rádió: 1. Töröcsik, 2. Kovács J., 3. Gujdár
 Magyar Távirati Iroda: 1. Töröcsik, 2. Pintér, 3. Török
 Magyar Televízió: 1. Töröcsik, 2. Pintér, 3. Gujdár
 Napló, Veszprém: 1. Töröcsik, 2. Kocsis, 3. Pintér
 Népsport: 1. Pásztor, 2. Salamon, 3. Zámbo
 (A Népsport évi osztályozókönyve átlagteljesítményei alapján közölte a sorrendet.)
 Népszabadság: 1. Töröcsik, 2. Pintér, 3. Kocsis
 Népszava: 1. Pintér, 2. Ebedli, 3. Töröcsik
 Népújság, Eger: 1. Töröcsik, 2. Pintér, 3. Varga
 Nógrád: 1. Pintér, 2. Töröcsik, 3. Gujdár
 Petőfi Népe: 1. Pintér, 2. Töröcsik, 3. Borsó
 Rádió Újság: 1. Töröcsik, 2. Salamon, 3. Zámbo
 Szabad Föld: 1. Töröcsik, 2. Pintér, 3. Török
 Tolna megyei Népújság: 1. Pintér, 2. Töröcsik, 3. Nyilasi
 Vas Népe: 1. Töröcsik, 2. Pintér, 3. Kereki
 Zalai Hírlap: 1. Töröcsik, 2. Pintér, 3. Halász

Töröcsik egyedül 51 első hely a többieknek összesen 24

A széles körű szavazáson 30 labdarúgó neve forgott. Már az egyes részek értékelésekor is szót ejtettünk arról, hogy Töröcsik fölényesen elsőnek jött ki, még fölényesebben győztes a VB kerettagok, az edzők, a vezetők és a sajtó véleményének összesítése után.

Amikor a végeredmény meg volt, közöltük az Ű. Dózsa üdvöskéjével. Nagyon meglepődött:

— Micsoda? Én lettem a bajnokság legjobbjá? Nem gondoltam volna... Esküszöm, nem fizettem le a játékosokat, hogy rám szavazzanak... Mindenesetre nagyon jól esik ez a bizalom, feltétlenül arra ösztönöz, hogy a jövőben még inkább igyekezzek. Úgy szokták mondani, hogy a cím kötelez, hát én is így vagyok vele.

— A bajnokság legjobbjá látott fejlődést játékában?

— Minden évben, vagy ha úgy tetszik, minden nap előbbre kell lépni valamiben. Úgy érzem, harcosabb felfogású labdarúgó lettem, többet mozgok, próbálom hasznosítani magamat nemcsak a cselezésben, hanem a csapat kollektív játékában is.

— Hogyan értékeli 1977—78. évi játékát?

— Volt jobb, volt rosszabb, mindenesetre a cél ennél sokkal jobb teljesítmény. Ha önmagamot osztályoznám, talán olyan 6-os 7-es közötti átlagot adnék, s ez már mutatja is, hogy a képzeletbeli legjobbig, a tizesig még sokat kell tennem, főleg, ha az átlagra gondolok.

— Jó lenne kiemelkedni a világbajnokságon is?

— Minden labdarúgónak ez a vágya, jól akarok játszani Argentínában. Szerintem fontosabb, hogy a csapat mutasson jó, egyenletes teljesítményt. Nagyon készsűlök, s az akarás soha sincs eredmény nélkül...

— Még egyszer a szavazásról?

— Hát igen, először egy vallomás. Még egészen kis gyerek voltam, a Labdarúgásban is nagy érdeklődéssel olvastam ezeknek a szavazásoknak az eredményét. Alommban sem gondoltam volna arra, hogy egyszer rám, a kis zuglói gyerekekre is szavaznak, még hozzá úgy, hogy szinte szórják az első helyeket. Újra csak azt ismételhetem, hogy meglepett, de nagyon jól esik. Szeretnék a jövőben ennek a bizalomnak megfelelni, s minden szavazónak köszönöm, hogy ilyen megtiszteltetésben részesítettek.

Ezek után már csak az összesítés lenne hátra. Töröcsik óriási fölényére jellemző, hogy 51 első helye több mint a duplája annak, amit a többi — tíz — első helyre jelölt labdarúgó kapott. Ha az első helyért járó 3, a másodikért 2 és a harmadikért jutó 1 pontot összead-

juk, pontjai utcahosszal előzik a többieket. Nem volt vita az első helyen Töröcsik javára, s ugyanígy Pintér is biztosan érdemelte ki a második helyet. A dobogó harmadik fokáért már szorosabb verseny folyt Kocsis és Török között, végül a Bp. Honvéd középhátvédje lett az első. Utánuk már szétszakadozott a mezőny, a 4. helyezett és 30 pontos Törököt az ötödik, Gujdár már 11 ponttal leszakadva követi. A szavazatot kapott 30 játékosból egy (Töröcsik) össz pontszáma került száz fölé, további 7 labdarúgó (Pintér, Kocsis, Török, Gujdár, Tóth J., Nyilasi, Kereki) pontszáma érte el, vagy haladta túl a tízet.

Az 1977—78. évi bajnokság legjobbjai:

1. **TÖRÖCSIK ANDRÁS (Ű. DÓZSA)** 189 pont (51 első, 16 második és 4 harmadik hely)
2. **PINTÉR SÁNDOR (Bp. HONVÉD)** 97 pont (6, 33, 13)
3. **KOCSIS ISTVÁN (Bp. HONVÉD)** 38 pont (3, 9, 11)
4. **TÖRÖK PÉTER (VASAS)** 33 pont (5, 5, 8)
5. **GUJDÁR SÁNDOR (Bp. HONVÉD)** 19 pont (2, 1, 11)
6. **TÓTH JÓZSEF (Ű. DÓZSA)** 11 pont (3, 1, 0)
7. **NYILASI TIBOR (FERENCVÁROS)** 11 pont (1, 2, 4)
8. **KEREKI ZOLTÁN (HALADÁS)** 10 pont (0, 3, 4)
9. **KOVÁCS JÓZSEF (VIDEOTON)** 9 pont (1, 2, 2)
10. **FAZEKAS LÁSZLÓ (Ű. DÓZSA)** 7 pont (1, 1, 2)

A további sorrend:

11. Pásztor (Békéscsaba) 6 pont, 12. Salamon (Diósgyőr) 6 pont, 13. Varga (MTK-VM) 5 pont, 14—15. Fekete (Ű. Dózsa) és Halász (Tatabánya) 4—4 pont, 16. Borsó (MTK-VM) 3 pont, 17. Csapó (Tatabánya), Kántor (Vasas), Rab (Ferencváros), Ebedli (Ferencváros) 2—2 pont, 21. Zámbo (Ű. Dózsa) 2 pont, 22. Morgós (MTK-VM), Mészáros (Vasas), Kutasi (Diósgyőr), Tóth (Dunaújváros), Tóth A. (Ű. Dózsa), Koritár (MTK-VM), Kiss (Pécs), Brünyi (MTK-VM) és Tatár (Diósgyőr) 1—1 pont.

Az első tíz helyezett kapott pontjainak megoszlása:

	Kerettagok	Edzők	Vezetők	Sajtó	Össz.
Töröcsik	61	40	26	62	189
Pintér	21	24	16	36	97
Kocsis	21	5	3	9	38
Török	18	7	5	3	33
Gujdár	2	11	2	4	19
Tóth J.	9	—	2	—	11
Nyilasi	7	—	1	3	11
Kereki	2	4	—	4	10
Kovács J.	—	3	—	6	9
Fazekas	1	4	—	2	7

A kapott pontszámok alapján az 1977—78. évi bajnokság legjobb tizenegye:

Gujdár 19 pont			
Török 33	Kocsis 38	Kereki 10	Tóth J. 11
Nyilasi 11	Pintér 97	Pásztor 6	Fekete 4
Fazekas 7	Töröcsik 189		

B-csapat

Mészáros 1 — Rab 2, Salamon 6, Varga 5, Kántor 2 — Kovács J. 9, Ebedli 2, Borsó 3 — Koritár 1, Kiss 1, Morgós 1.

Boskovics Jenő

Búcsúzkodás

Elutaztak válogatottjaink...

Egyelőre csak Nyugat-Európába, de hamarosan átrepülnek Argentínába.

Búcsúbeszélgetéseket rendeztünk
Négy munkatársunk beszélgetett válogatottjainkkal.

Íme búcsúbeszélgetések, a kérdések és a válaszok...

Az álmodozás valóság lett

— Mit jelent ez a VB Gujdár Sándor számára?

— Mindent. 1966-ban, srác koromban néha elképzeltem magamat a magyar kapuban. De erről természetesen senkinek nem beszéltem. Félttem, kinevetnek. És most itt van, kartávolságra tőlem is Argentína. A titkos terv, elképzelés, vagy még inkább álmodozás, valóság lett. Tudom, sokat várnak tőlünk, s joggal. Jól sikerültek az utóbbi évek. Felfigyeltek ránk a világban. De — s ez döntő mozzanat lehet, kicsit le is becslünk ellenfeleink.

Sorolja a példákat. Az olaszok a Juventus elleni fiaskóból vonnak le messzemenő következtetéseket, az argentinok az 5-1-es győzelmükből. S a franciák is magabiztosak.

— Ebben a hangulatban már nem is csodálkoztam a brazil szövetségi kapitány, Coutinho nyilatkozatán, aki azt mondta, hogy a magyar csapat most csak átlagteljesítményre képes. Nos, mi igyekszünk bebizonyítani, hogy téved. Az argentin meccs többet nem ismétlődhet meg. Az akkori körülmények nagyon mostohák voltak, egész éjjel utaztunk. A formába hozás elején tartottunk. Most minden más.

Gujdár a 34 bajnoki meccsen csak 22 gólt kapott, tehát még egy sem esik egy mérkőzésre. Ez pedig komoly ajánlólevél.

— Társaim jól játszottak a bajnoki találkozók többségén. Most is biztosan így lesz a válogatottban. Sok múlik rajtunk. Ha jól védekezzünk, akkor megnyugtathatjuk a középpályásokat, a csatárokat. Így minden erejünkkel arra összpontosíthatnak, hogy gólt rúgjanak. És a játék erre megy. Gólokkal lehet csak pontokat szerezni, továbbjutni csoportunkból.

Mérgesen

— Hogyan fogadja a világ bajnokság előzetes híradásait?

— Vegyes érzelmekkel. Vagy mér-

gesen. Olvasom a komputerbe betáplált eredményeket, amelyek rólunk szólnak. Vereség az argentinoktól, az olaszoktól, a franciáktól. Csak fiaskó. De aztán arra gondoltam, nem is baj, csak írjanak amit akarnak az esélyekről, meg a legjobbakról, aztán később — helyesbítsenek.

Pintér Sándor, a Bp. Honvéd válogatott középpályása, mindezt szinte egyszerűsre mondta el a napokban.

Aztán sorolta, hány mérkőzésen bizonyítottuk be, hogy a papírforma minket nem érdek. A játékra, a győzelemre összpontosítottunk. Túljutottuk az egyik legnehezebb selejtező csoporton, aztán Bolíviát is két vállra fektettük. Szóval, már eddig is néhányszor helyre kellett igazítani a prognózist.

— És mit nyújt majd a VB-n? Köztudott, kulcsszerepe lehet a csapatban a mérkőzéseken.

— Nálam már mindig csak a Szovjetunió elleni teljesítményemet tekintik százszázalékosnak. Ha annál kevesebbet adok, azt mondják, ez nem az igazi Pintér! Önmagam elé olyan magas mércét állítottam, amelyet többször nem tudtam átugrani. Most a VB-n újra át kell vinnem ezt a magasságot.

— Titkos vágya?

— Kettő van. Az egyik; jussunk minél tovább, ha lehet a nyolcnál is tovább. A másik egyéni, de erről most hadd ne beszéljek. Mentsenek fel alóla. Ígérem, ha hazajövök megmondom. Eddig a szerencse fia voltam, sikercsapatba kerültem a válogatottnál. Bízom abban, most sem szakad meg egyhamar jó sorozatunk.

Egyetlen cél: jól szerepelni!

Kocsis István, a Bp. Honvéd középhátvédje tavasszal sokszor játszott kiemelkedően csapatában. A válogatottban is megállta a helyét.

— A VB-n kevés lesz, amit nyújtottam néhány meccsen — kezdte a beszélgetést nagyon önkritikusan. — A Dózsa elleni döntő mérkőzésen ideges voltam, majd Csehszlovákia elleni összecsapás második félidejében akadtak kihagyásaim. Most nagyon igyekszem. Százszor is lejátszottam már magamban, mi az ami nem tetszett, s most hogyan oldanám meg. Például gyakran eszembe jut a lilák elleni rangadó. Ha még egyszer játszanánk, nem veszítenénk el, az biztos.

— Tehát a VB-n sok minden más-ként lesz Kocsis Istvánnál?

— Feltétlenül! A bajnokságot április végén magunk mögött hagytuk. Április 24. óta csak egyetlen célunk van — jól szerepelni a VB-n. Olyan körülményeket teremtettek számunkra, hogy nyugodt légkörben gyakorolhattunk. Szerintem most minden rendben van. Az idegeskedésnek nyoma sincs rajtam.

Azt fejtegette, milyen fontos, hogy az ember, ha nagy feladatra készül, akkor tegyen félre mindent. Összpontosítson, faragja saját fogyatékoságait, hogy azok ha lehet, még kisebbek legyenek...

— Tudom, hogy a kapus előtt én leszek a VB-n is az utolsó állomás.

Ü. Dózsa—Bp. Honvéd 3-2. Gujdár egyik szép védése (MTI Foto, KOVÁCS GYULA felv.)

Csepel-Bp. Honvéd 0-0. Mi is történt? Ez a tépelődés látszik Kovács Gy. és Pintér arcán (MTI Foto, NÉMETH FERENC felv.)

Ha rajtam túljutnak, akkor Gujdár Sanyi következik. Szeretném, ha minél kevesebbszer kellene engem korrigálnia. A VB-n sok jó csatár lesz. Hogy ne legyenek túlzottan nagy sztárok, mi tehetünk ellene legtöbbet.

„Csak egyet tudok biztosan”

Ez a bajnoki esztendő nem sikerült a Ferencvárosnak. Csak a 9. helyet tudta megszerezni. Az utolsó mérkőzésen, bár döntetlent ért el a bajnok Dózsa ellen az együttes. Martos Győző azon a búcsúmérkőzésen nem játszott rosszul. Válogatott társát, Feketét kellett őriznie.

A hátvéd számára mindig lényeges, hogyan készül fel az ellenfél őrzésére. Ezért tőle azt kérdeztük meg először, mit tud ellenfeleiről?

— Ügy istenigazában májusban lendültünk bele a VB-vel kapcsolatos dolgokba. Korábban lekötött minket a bajnokság. Mostanság sokat töprengek azon, mit is tudnak azok, akik ellen esetleg sor kerül játékomra a VB-n. Közvetlen élményeim az olasz Bettegáról vannak. Vele már volt szerencsém megismerkedni, amikor a Juventus ellen játszott a válogatott. A másik két ellenfelet is ismerem, igaz csak újságokból, mérkőzésjelentetkekből. Csak egyet tudok biztosan, sokkal többet kell nyújtani ellenük, mint a hazai bajnoki meccseken mutattunk. A VB olyan, mint egy hatalmas kirakat, amelyet tökéletesen megvilágítanak. Minden mozdulat számos dimenzióban kerül a tévénézők elé. Olyan új lehetőségek nyúlhatnak meg játékosok előtt, amelyről nem is álmodtak korábban. Nekünk a csapatjátékban kell kitűnni, s ennek alapja a biztonságos védekezés. Ha szerepelhetek majd egy-

egy mérkőzésen, remélem, hogy sikerül megoldani feladatomat. Ha bekerülök, arra ügyelek legjobban, hogy amit rábíztak, tisztességgel elvégezzem.

Varga Béla

Ha nehezen is, de...

Fazekas László, az Ű. Dózsa és a válogatott csapatkapitánya gólkirály lett, 24 gólt ért el a bajnokságban, öt gól előnnyel érkezett célba, megelőzte klubtársát, Feketét és a kispesti Kozmát.

— Gondolkozott-e már azon, hogy az argentiniai világ bajnokságon milyen eredményekre lesz szüksége egy csatárnak, hogy néhányszor az ellenfelek kapujába találjon?

— *Hogyné. Sokszor gondoltam már jövődö ellenfeleinkre, igyekeztem minél többet megtudni riválisainkról, a mostani argentin csapat ellen kétszer is játszottam, de láttam a franciákat is, és az olaszokról is elég sokat tudok. Ahhoz, hogy a világ bajnokságon egy csatár lerázza a várhatóan keményen játszó védőt, gyorsnak kell lennie, jól kell cseleznie, értenie kell az összjátékhoz. Nagyon fontos lesz a társak segítsége. Ha a középpályásaink sokat jönnek majd fel az ellenfél térfelére, ha sikerül nekik gólhelyzetbe is kerülniük, akkor miránk kevésbé tudnak majd összpontosítani a védők, nekünk is több lehetőségünk adódhat.*

— Véleménye szerint a magyar válogatott hogyan szerepel a 11. világ bajnokságon?

— *Nagyon nehéz csoportba kerülünk, biztos, hogy az első csoport a legnehezebb a négy közül még a csapatok játékerékét tekintve is. Ehhez kell hozzászámítani, hogy az argentinok és lényegében az olaszok is hazai környezetben, sok tízezer szurkoló-juk biztatásától kísérve lépnek majd pályára. Mi azonban — ezt talán társaim nevében is ígérhetem — nem fogunk megijedni, és ha adódik alkalom gólszerzésre, egy mérkőzés eldöntésére, élni fogunk vele. Ha nehezen is, de továbbjutunk a csoportból.*

„Nem vagyok izgulós”

Töröcsik András a magyar válogatott egyik titkos ütőkartájának számított, egészen az 1977-es év őszi válogatott mérkőzéssorozatig, amikor a jugoszlávok, a svédek és kétszer a bolíviaiak ellen mutatott játékára, nagyszerű góljaira fel nem figyelt a labdarúgóvilág. Az újpestiek középcsatára végérvényesen befutott, azóta Franciaországból, Olaszországból, Dél-Amerikából járnak hazánkba újságírók és fotóriporterek, a világhírű magazinok munkatársainak első kérdése már „visszaköszön”: — Mi van Töröcsikkal, hol lehet vele beszélni, mikor lehet róla fotókat készíteni?

— Töröcsiktől újabb kiugrást vár

a labdarúgóvilág szakmai közvéleménye, és a magyar labdarúgórajongók széles tábora Argentínában. Erzése szerint, meg tud majd felelni az elvárásoknak?

— *Nem vagyok izgulós típus, még soha sem ijedtem meg a saját árnyékomtól, de a világ bajnokságra mégis hatalmas izgalommal készülök. Sokat várnak tőlem, tudom, mint ahogy azt is, hogy az ellenfelek mindent meg fognak tenni, hogy ne száguldozhassak kedvemre közöttük. Engem a nagy tét, egy mérkőzés várhatóan küzdelmes volta eddig csak feldobott. Remélem így lesz ez Buenos Airesben és Mar del Platában is.*

— Látta már játszani azokat a játékosokat, akikkel szemben pályára kell várhatóan lépnie?

— *Az argentin beállót, Pasarellát és a francia „stoppert” Riót, igen. Rajtuk kívül jól emlékszem az argentin Piazza, a francia Tresor, az olasz Facchetti sepregető játékára is. Az olasz szövetségi kapitány szerint Bellugi vigyáz majd rám a második mérkőzésünkön, őt nem ismerem. Egy biztos, ha jó formában, jó erőben leszek, bátran fogok vállalkozni cselekre, és hogy ezek a játékosok mindegyike magasabb nálam, a földön való játékban, ez nekem kedvez.*

Ott majd meglátjuk...

Tóth József az újpestiek és a válogatott gyors embere. Nem cifrázza feleslegesen a játékot, keményen közbelép, úgy hogy szikrát vet néha még a fű is, aztán a megszerzett labdát gyorsan továbbadja. Az utóbbi időben a támadások indításából is nagyobb részt kér.

— Mit tud csoportellenfeleink csapatainak jobbszélőiről?

— *Vegyük sorjában őket: az argentinoknál a felkészülési mérkőzések során Houseman játszott ezen a poszton. Láttam már játszani 1974-ben is, azóta is nagyon gyors, kiválóan cselező, ravasz játékos. Van azonban egy nagy hibája, nem szívesen passzolja le a labdát. A legutóbbi hírek szerint a jobbszélről általában befelé cselez, azonnal megindul a kapu felé. Ez nem nagyon kedvez nekem, mert így elkerüli a „jobbik” lábamat. De azt hiszem gyorsaságban fel tudom venni vele a versenyt, és ha mindig utolérem, nem lehet baj. Az olaszok általában középpályás játékos szerepeltetnek a csatársoruk jobb oldalán, várhatóan Causio lép majd pályára ellenünk. Ez már fogas kérdés, előre nem tudom, hogy Baróti Lajos bácsi mit fog kérni tőlem: kövesssem-e a visszahúzódo játékos, vagy pedig inkább területet védjek, akadályozzam meg a felfutásokat. A franciák jobbszélőjéről, Rocheteauról és főleg a gyakran felfutó jobb hátvédéről, Janvionról sok jót hallottam, a hátvédet játszani is láttam. Úgy gondolom, hogy személy szerint nekem a franciák ellen lesz a legnehezebb dolgom, mert ennek a csapattal a jobbszárny a legna-*

gyobb erőssége, hiszen Platini is gyakran kihúzódik erre az oldalra. Dehát mi Zomborival, Pintérrel és Váradival jól megértjük egymást, nem fogjuk hagyni, hogy a mi oldalunkon „villogjanak” az ellenfelek.

— Egy mondatban: mit vár a magyar csapattól?

— Azt, hogy bejutunk a legjobb nyolc közé, és ott majd meglátjuk...

Meg van az erő

Nagy László, a magyar válogatott univerzális csereembere, ha kell igazi helyén, balszélsőként, ha kell baloldali középpályásként, de akár balhátvédként is pályára lehet küldeni. Egy pillanatig sem volt kétséges — éppen sokoldalúsága miatt —, hogy benne van az Argentínába utazó csapatban.

— A válogatott mérkőzések első félidejében, de sokszor a második játékrész nagyobb részében, a kispadról figyeli társai játékát. Véleménye szerint, mi a csapat legfőbb erénye, amelynek kamatoztatásával sikert érhet el a világbajnokságon?

A Labdarúgás

legközelebbi,
június—júliusi

dupla száma

68 oldalon,

színes borítóval

a VB-ről

szóló beszámolókkal

és a hazai
eseményekkel

július 20-án
jelenik meg

A dupla szám ára:

13 forint

Ü. Dózsa—Bp. Honvéd 3-2. Fazekas keze a magasban: 1-0! A gólt Fekete szerezte (MTI Foto, KOVÁCS GYULA felv.)

— Elsősorban az összeszokottság, másodsorban, de elsőként is említettem volna, az egység, az, hogy mindenki jól ismeri a társát, ha kell segíteni is kész rajta. Ebben a csapatban nincsenek olyan emberek, akik azt mondanák magukban, hogy én már megtettem a kötelességemet, a többi nem rajtam múlik. Itt mindenki nagyon akarja a győzelmet, és ezért ha kell, erején felül is vállal a terhekből, és ha esetleg pillanatokra elfárad, vagy netalán elcsügged, akkor ott van a társa, az segít neki és lelket önt belé. Mivel Argentínában minden mérkőzésnek lesznek válságos időszakai egy-egy csapat számára, legalább is a mi csoportunkban, ahol egyik ország válogatottja sem

mehet biztosra, rengeteg múlhat azon, hogy melyik együttes játékosai veszelik át eredményesebben a nehéz időszakot. A mi csapatunkban megvan az erő a válsághelyzeteken való felülkerekedésre.

— Melyik poszton szeretne pályára lépnie?

— Nagyon szeretnék bizonyítani a világbajnokságon, csakúgy, mint valamennyi magyar válogatott. Mégis azt szeretném, hogyha már nem „férek be” a kezdőcsapatba, esetleg egy előny megtartásához szükséges taktikai utasítással léphessek pályára. Ez ugyanis azt jelentené, hogy vezetünk.

Zsengellér Zsolt

Ü. Dózsa—Bp. Honvéd 3-2. Fazekas lövését Gujdár csak nézi 2-1... (MTI Foto)

Magyarország—Csehszlovákia 2-1. Netolicka megkaparintja a labdát Törőcsik elől (MTI Foto)

Először és utoljára

Bálint László pályafutása a magyar labdarúgó válogatottban az 53. szereplésig tulajdonképpen zökkenőmentes volt, már ami a „játékfolytonosságot” illeti. Aztán tavaly október 5-én Kocsis István foglalta el a helyét, a Bp. Honvéd jól megtermett játékosa lett a középhátvéd a Jugoszlávia elleni 4-3-as győzelemmel zárult mérkőzésen.

— Éreztem, sőt tudtam, hogy Baróti Lajos előbb vagy utóbb levált — mondja a 30 éves ferencvárosi. — Kocsissal győzött a csapat Jugoszlávia után Svédország és Bolívia ellen is, közben Prágában csak egy lehetőséget kaptam. Vetélytársam befutott.

Bálintra azonban továbbra is számít a magyar válogatott „ősz mestere”, így Argentínában tovább növelheti válogatott szerepléseinek számát, megközelítheti a 60-at.

— Számomra az első, s biztos, hogy egyben az utolsó labdarúgó világbajnokság az argentiniai, az azután következőknek már csak nézője lehetek. — folytatja. — Önbizalmam tavaly jócskán megcsappant, de aztán sikerült kilábalnom a hullámvölgyből, mostanában pedig az biztat, hogy a világbajnokságot a magyar válogatott tizenegy játékosal aligha vívhatja meg. Más szóval: talán én is szóhoz jutok.

VB-sztárok nélkül?

A magyar válogatott legmagasabb játékosa Nyilasi Tibor, már most amiatt sajnálkozik, hogy az argentinai döntőnek nem lesznek olyan ki-

magasló, az egész világ megbecsülését kiérdemlő sztrájai, mint amilyen egykor Bobby Moore, Pelé, Beckenbauer vagy Gerd Müller volt.

— Bevallom, fogadni mertem volna — de szerencsére nem tettem meg —, hogy Beckenbauer és Cruyff az utolsó pillanatban igent mond, és mégis csak elmegy a VB-re, a csapatát segíteni. Nos, most már tudjuk, hogy másképpen döntöttek. Ez viszont azt jelenti, hogy a világbajnokságnak azok lesznek a csillagai, akik ezt a minősítést ott, a helyszínen érdemlik ki. Csak találgatni tudok, kik kerülhetnek a VB „szupercsapatába”. Szerintem, ha jól kijön a lépés, Törőcsik, sőt Pintér is a figyelem középpontjába kerülhet.

A középpályás bátrabban tippel, amint a világbajnoki négyes döntő várható szereplőiről esik szó.

— Úgy érzem, legalább két európai válogatott az elődöntő résztvevője lesz. Hollandia a „sötét ló”, róluk a legnehezebb kideríteni, hogy szereplésük bravúrosan, vagy a várakozáson alul sikerül. Mégcsak annyit, ha Brazília úgy játszik, mint az NSZK ellen, akkor a háromszoros világbajnok előtt már lehet is a bárszonszónyeget kiteríteni.

Nem is igaz...

A tatabányai Csapó Károly az 1976-os esztendő végén három válogatott szerepléssel büszkélkedhetett, és ezt a számot tavaly csak eggyel tudta megtoldani. Iránban „egy-fél-idős” lehetőséget kapott, az év hátralevő tizenegy mérkőzésén már mások kapták a bizalmat. Mégis felkerült az utazók listájára.

— Még mindig csak azt hajtogatam, hogy talán nem is igaz — szerénykedik. — Ha valaki, hát én elmondhatom, hogy nem elsősorban a válogatott mérkőzéseken, pontosabban a „nagy” csapat találkozóin váltottam meg az argentinai repülőjegyet, hanem bajnoki teljesítménnyel, illetve az utánpótlás együttesben magamról kiállított bizonyítvánnyal.

Hosszú idő telt el azóta, hogy a Tatabánya válogatott játékosát „delegálhatott” világbajnoki döntőre. A kapus Grosics, a hátvéd Szepesi és a csatár Monostori játékos pályafutása már régen befejeződött. Most Csapó és Halász jóvoltából ketten is képviselhetik a bányászvárost.

— Mesterünk, Monostori Tivadar, nemrégiben azt mondta: már az is nagy dolog, hogy mind a ketten Argentínába utazhattok. Igaza van, de mennyivel jobban hangzana, ha a VB-ről hazatérve így büszkélkedhettünk: már az is nagy dolog, hogy egyszer világbajnoki döntős mérkőzést is játszhattunk.

Antognoni, Lacombe, Luque...

A csapat pihen. A játékosok a nap-sütésben sportújságokat olvasnak. Mindent, ami a VB-vel kapcsolatos. „Papíron” már sok világbajnoki szereplőt ismernek. Lássuk, hogy vizsgázik „Argentínából” Kereki Zoltán, Kőszeg szülőtte?

— Ha mindhárom csoportmérkőzésen szóhoz jutnék, akkor az olasz csapatban alighanem Antognoni, a franciában Lacombe, az argentinban pedig Luque lehet a „párom”. Jól mondtam?

Jól. Három találat, az említettek valóban csapatuk legveszélyesebb csatárai. Érdekes volna megtudni, hogy vajon ők is megtanulták-e már a Szombathelyi Haladás beállósának nevét, aki akkor lehet majd csak igazán elégedett, ha az ellenfelek „gólzsákjai” elégedetlenül vonulnak le a pályáról.

— Nem fontos, hogy tudják a nevemet, még az sem baj, ha a világbajnokságon sem tanulják meg. Én azzal is megelégednék, ha az ellenfél csatárai majdan így emlegetnének: „Az a hosszú, vékony, oldalra fésült hajú magyar hátvéd állandóan kifejtelte a labdát...”

Az étvággyal nincs baj

Akárhogyan is áll fel az argentinai mérkőzésen a magyar válogatott, a csapatban a legkisebb szám — ha ő is pályára lép — mindig a tatabányai Halász István neve mellé kerül majd: mindössze háromszor szerepelt Baróti csapatában, a többiek jóval előbbre tartanak.

— Ha a világbajnokságot egy jó nagy karéj vajaskenyérhez lehetne hasonlítani, az én játékedvetem pedig az éhséghez, akkor most azt mondhatnám, hogy farkasétvágygal utazom Argentínába! — mondja Halász, és maga is jót nevet a vidám hasonlaton.

Könnyen lehet, hogy éppen tatabányai csapattársa, Csapó Károly lesz az egyik vetélytársa, amikor Baróti Lajos egyik vagy másik mérkőzés előtt a csapatösszeállításon tőpreng.

— Ha a magyar csapat jól szerepel a világbajnokságon, akkor engem semmiféle csalódás sem érhet — intézi el a lehető legegyszerűbben a kérdést.

Szívós, kemény gyerek, de a tengerentúli szereplés még nála erősebb fizikumú sportolók dolgát is alaposan megnehezítette már.

— Miket mondtak annak idején a bolíviai magaslatookról! Volt, aki azal rémisztgetett, hogy a 60. percben úgy összecsuklunk, mint akinek kihúzták a lábát. Erre mi történt? Jobban bírtuk, mint a „bolívak”. Mind ezt azért mondtam el, mert szerintem Argentínában mindenre panaszkodhatunk, csak az időjárásra nem!

Szalay Péter

Ennyi balszerencse után...

Török Péter, a Vasas jobb hátvédje balszerencsés volt. A legutóbbi bajnoki esztendőben egymást követték nála a sérülések, mindig éppen akkor dőlt ki a sorból, amikor a legjobb formában volt, amikor minden egyenesnek, felhőtlennek, békésnek látszott. Legutóbb éppen válogatott mérkőzésen, a csehszlovákok ellen sérült meg, le kellett cserélni... Péter azonban ott akar lenni a Mundiólon!

— Meggyőződése: ennyi rossz után számomra csak valami nagyon jó, valami varázslatosan szép következhet. Egyszerűen elképzelhetetlen, hogy a világbajnokságon a csapat ne arassa le annak a megfeszített munkának a gyümölcsét, amelyet most már immáron esztendők óta végez. Bennünket nagyon kevesen tartanak esélyesnek, még a továbbjutásunkra sem szavaznak egyértelműen, pedig nekem meggyőződése, hogy válogatottunkkal ma már számolni kell! A szurkolói hitetlenség persze dopingszerként is hat, hiszen most mindannyian meg akarjuk mutatni: nem a véletlen műve volt a 16-os döntőbe való bekerülésünk sem... A magyar labdarúgás nagy palettájáról esztendőkön át hiányzott a világbajnokság semmivel sem pótolható színe, s most ránk, akikre a nap sütött — óriási felelősség hárul. En például, amikor annak idején a Cse-

Ú. Dózsa—Vasas 4-2. Az újpestiek második gólja, szerzője: Nagy L. (MTI Foto, PETROVITS LÁSZLÓ felv.)

pele Papírgyárban elkezdtem kergetni a labdát, álmomban sem gondoltam volna, hogy az út 1978-ban világbajnokságig vezet majd... Elképzelhetik mennyire szeretnék jól játszani, bizonyítani, megmutatni igazi tudásomat, egy kicsit visszafizetni azért a sok varázslatos emlékért, amelyet a labdarúgástól eddig kaptam.

Verseny Platinivel

A bajnoki esztendő nem úgy vonul majd be Váradi Béla pályafutásának emlékkönyvébe, mint a legfelejthetlenebb néhány hónap emléke. Sem neki, sem a Vasasnak nem ment úgy, mint egy esztendővel korábban. — Váradi Bélát, mint legutóbbi

Magyarország—Csehszlovákia 2-1. Nyilasi megszerzi a második gólunkat (MTI Foto)

Ferencváros—Vasas 1-1. Váradi 11-essel egyenlített (MTI Foto)

ezüstcipőst minden bizonnyal előlegezett „tisztelet” övezi majd az ellenfelek védői körében. A nagy kiugrásra, az igazi nagy bizonyításra, ha úgy tetszik, nemzetközi rangra azonban csak egy ilyen szupertornán lehet szert tenni...

— Ez így van, tökéletesen átérzem ennek a világbajnokságnak minden buktatóját, de minden előnyét, lehetőségét is. A legutóbbi VB-k mindegyike felszínre dobott néhány olyan játékost, akiről korábban csak elvétve beszéltek, a világbajnokság után azonban tőlük, csapatuktól lett hangos a nemzetközi labdarúgó élet. Én szívesen lemondanék az egyéni kiugrásról a jó csapatteljesítmény, a végső jó helyezés érdekében, bár úgy érzem az egyik nem nagyon választható el a másiktól. A mi válogatottunk most olyan játékosokból áll, akik valamennyien így gondolkodnak, s ez már önmagában jelentheti a megfelelő szereplést, amit véleményem szerint a mi esetünkben a legjobb nyolc közé jutás testesít meg.

— Ha egy kívánságát teljesítené a Mundiál rendező bizottsága, akkor mi lenne az?

— Miután az egyes csapatok szereplése nem tőlük, hanem kizárólag a játékosoktól függ, én egy furcsa dolgot kérnék. Biztosítsanak számomra lehetőséget — pályát, időt, labdát — egy szabadrúgás versenyhez Platinivel. A francia fiú ugyanis a szabadrúgások nagy mestere, s miután azt mondják, hogy ez nekem is erősségem, szívesen párbajoznék vele egyet. Mondjuk úgy 17—18 méterről rúgnánk, az én lövéseimet a francia kapus, Platiniét pedig Mészáros Feri védené. Ez már önmagában véve biztosítaná az én győzelmemet...

Kapus a kapusokról

Sokan ma is Mészáros Ferencet tartják a legjobb magyar kapusnak. Az biztos, ha formában van — szinte nem lehet neki gölt rúgni. Remek alakja, nagyszerű labdabiztonsága, a játékkal való tökéletes kontaktusa méltán emelte őt a legjobbak sorába.

S mégis, a jelek szerint — a kispadról nézi majd a világbajnokságot. A válogatott kezdő kapusa Gujdár, s ameddig jól véd, övé a mez. Feri azonban nem a sértődött tartalék típusa!

— Nincs ebben semmi csodálni való, ez így természetes. Egy válogatott csapatnál alapkérdés, hogy két közel egyforma képességű kapusa legyen. Nálunk ez most adott...

— Kit tart a világ jelenlegi legjobb kapusának?

— Még mindig a veterán Zoffé a pálmá, bár amit az NSZK válogatottjának portása Maier tud, azt sem sokan mondhatják el magukról...

— Hányadik helyre várja a magyar válogatottat?

— A legjobb nyolc közé jutásra képes a társaság, hogy ez sikerül e vagy sem, az kizárólag a pillanatnyi helyzettől, az adott mérkőzések alakulásától, akár egy kihagyott helyzettől függ. Nincsen ma a világon egyetlen legyőzhetetlennek tűnő válogatott csapat sem, az erőviszonyok közel kiegyenlítettek, a mi harcos, csupaszív, önmagát mindig felülmúló csapatunk ugyanolyan joggal, esélyel számíthat szép szereplésre, mint bármelyik csoporttársa. Valamennyi együttesben akad egy-egy olyan csatár, amelyiktől az ellenfelek kapusainak tartaniuk, félniük kell. Az argentinoknál — hogy csak a mi csoportunkon belül maradjunk — Kem-

pes, s ha játszik Ayala ilyen, bár Housemann remekbeszabott góljára is emlékszem a legutóbbi VB-ről az olaszok ellen... A franciáknál mindenki Platiniét emlegeti, az olaszok szóbakerülésekor pedig Bettega „feje” forog közzájón a kapusok között.

— Váradi Béla említett egy bizonyos szabadrúgás versenyt Platinivel, ahol Mészáros lenne az egyik kapus. Vállalná?

— Persze, teljesen mindegy, hogy ki lő, csak ne Váradi legyen az...

Az erő világbajnoksága

Zombori Sándor mondja:

— Amikor biztossá vált, hogy ott leszek Argentínában, szinte ugyanez a gondolat jutott nekem is eszembe először. A labdarúgás totális jellege domborodott ki az utóbbi esztendőkből, s ez kétségkívül nekünk, futni, robotolni, a játékot alázatosan szolgáló tudó futballistáknak kedvez. Az szinte százszázalékos, hogy a Mundiál az erő világbajnoksága lesz, csak azok a csapatok számíthatnak sikerre, amelyek az első játékvezetői sípszótól az utolsóig egy emberként, posztra, feladatra való tekintet nélkül, mint a gözgép végig futják a találkozókat. Nagy szerencse, hogy a magyar válogatottban manapság egy sereg ilyen eredményekkel rendelkező játékos van, ami nem véletlen, hiszen a gerinc már az emeltszintű edzőmunkán, a követelményrendszeren nevelkedett fel, s egyáltalán nem esik kétségbe, ha azt kéri tőle: fusson, fusson, fusson... A jó szereplésünk reményét a továbbiakban táplálja az a tény is, hogy a kifogástalan erőnlét mellett ez a csapat játszani is tud, van néhány olyan tagja — Törőcsik, Fazekas, Nyilasi — akik az úgynevezett „spilerek” között is előkelő helyet vívtak már ki maguknak az utóbbi esztendőkből. Elsősorban a jól ötvözöttségben, a kifogástalan csapatszellemben, az együttes hallatlan akarásában bízom. Nekem ez lesz az első világbajnokságom. Nem tudnék elviselni egy nagy csalódást...

Lakat T. Károly

1874 · Cien Jóvenes Años · 1974
MAR DEL PLATA
ARGENTINA

1. Az NB I 31. fordulójának óriási meglepetése volt, hogy a Kaposvár 1-0 arányban legyőzte a Ferencvárost. Három fordulóval a befejezés előtt az élcsoport így állt: 1. Ú. Dózsa 46 p, 2. Bp. Honvéd 46, 3. MTK-VM 44. Párizsban Franciaország válogatottja Platininak a 86. percben lőtt góljával 1-0 arányban legyőzte az európai túráját kezdő brazil válogatottat.

2. Limában Peru VB-előkézsületi mérkőzésen 1-1-re végzett Bulgáriával. Az NB II 27. fordulójában a Salgótarján helyet cserélt az V. Izzóval, a vidékiek 37 ponttal vezették a mezőnyt, a 36 pontos Izzó előtt.

3. A Bastia—Troyes 6-0 arányban végződött francia bajnoki mérkőzésen Rep. a korzikai csapat jobbszélsője a kezét törte. Az eset azért érdekes, mivel Rep a holland válogatott egyik legbiztosabb tagja Argentínára.

4. Lipcsében Svédország 1-0 (0-0) arányban győzött az NDK ellen, Aslund góljával. A svéd együttes Spanyolországban alapozott, s ott meglepően gyenge eredményeket ért el, éppen jókor jött a szép siker...

Basel: Ausztria—Svájc 1-0 (1-0). Góllövő: Jara. Az első 20 percben kitűnően játszott a VB-döntőbe jutott osztrák csapat.

5. Békéscsabán az utánpótlás EB negyeddöntőjének visszavágóján Jugoszlávia 2-0 arányban győzött a magyar 21 éves aluli csapat ellen, így a legjobb négy közé került, mivel az első 90 percben Mariborban a magyar csapat csak 1-0-ra nyert.

VB-s felkészülési mérkőzések. Poznan: Lengyelország—Görögország 5-2 (4-0). Teherán: Irán—Jugoszlávia 0-0.

Jerevánban, az EB-ben egy csoportban levő Szovjetunió és Finnország találkozott barátságos mérkőzésen. A szovjet csapat 10-2-re nyert, Blohin egymaga négy gólt lőtt.

Ezen a napon Brazília már nagyot javított: Hamburgban Nunes góljával 1-0 (1-0) arányban győzött a világ bajnok NSZK ellen.

6. Buenos Aires: Argentína—Románia 2-0 (2-0). Góllövő: Pasarella (2). Tunisz: Hollandia—Tunézia 4-0 (2-0). G.: Noanninga, van Leeuwen, Vermeulen és Chebi (öngól). Baróti Lajos szövetségi kapitány kijelölte 40-es keretét, amelyet május 24-ig csökkent a szabályok szerinti 22-re.

7. 65 éves korában elhunyt Korom Pál, a Szolnoki MAV egykori jeles labdarúgója, aki közel 200 NB I-es mérkőzést játszott, és tagja volt a híres szolnoki csatársornak: Szántó, Kolláth, Laborez, Nagy, Korom.

8. Az NB I hajrájában az élcsoportok az utolsó három forduló mérkőzéseit a Népstadionban játszották. Az első kör: Ú. Dózsa—Bp. Honvéd 3-2, Ferencváros—Vasas 1-1.

10. Medellínben Kolumbia válogatottja 1-0 arányban nyert a Kínai NK együttese ellen.

11. Dzsídában Brazília 6-1 (3-0) arányban győzött Szaúd-Arábia ellen. A brazilok góllövői: Mendoca (2), Cerezo, Nunes, Gil, Toninho.

12. Los Angelesben Peru 1-0 (0-0) arányban verte Mexikót. Hosszú idő után ez volt a mexikóiak első veresége. Lódz: Lengyelország—Írország 3-0 (0-0). G.: Boniek, Deyna, Mazur.

Az európai kupák elődöntőinek visszavágójával a három sorozatban az alábbi kupadöntő alakult ki: BEK:

Liverpool—Club Brugges, KEK: Ausztria—Anderlecht, UEFA Kupa: Bastia—PSV Eindhoven.

13. Bogotában a második mérkőzésen a Kolumbia—Kínai NK találkozó 2-2 arányú döntetlennel végződött.

A brazil válogatott Milánóban Nunes és Dirceu góljával 2-0 arányban bizonyult jobbnak az Internazionalénál.

14. Suarez, a volt sokszoros spanyol válogatott lesz Kubala László szövetségi kapitány egyik asszisztense az argentinai világ bajnokságon. Suarez a második ligás olasz Como edzője.

15. A 35. Magyarország—Csehszlovákia mérkőzés a magyar válogatott 2-1 (2-0) arányú győzelmével végződött. G: Bilsky (öngól) és Nyilasi, ill. Kroupa. A további három találkozón eredménye: Magyarország ifjúsági vál.—Csehszlovák ifjúsági vál. 1-1 (1-0), Magyarország utánpótlás vál.—Csehszlovák olimpiai vál. 2-1 (1-0), Magyarország B vál.—Csehszlovákia B vál. 1-0 (1-0).

16. Az NB II 29. fordulóját után az élcsoport: 1. STC 41 p, 2. V. Izzó 39, 3. Kazincbarcika 39.

17. Joao Havelange, a FIFA brazil elnöke javasolta, hogy 1979. június 25-én Zürichben ismételjék meg a XI. világ bajnokság döntőjét a Nemzetköz. Labdarúgó Szövetség új székházának avatása alkalmából.

18. Az UEFA fegyelmi bizottsága a francia Bastiát nagy pénzüsségű büntetésre ítélte szurkolóinak petárda dobálása miatt.

Teherán: Wales—Irán 1-0 (0-0) G: Dwyer.

Helmuth Schön nyugatnémet szövetségi kapitány november 15-én Frankfurtban az NSZK—Magyarország mérkőzésen állítja össze utoljára a nyugatnémet válogatottat és adja át a váltót a utódjának, Jupp Derwallnak.

19. Szarajevó: Tunézia—Jugoszlávia 0-0. Az NB I 33. fordulójában az újabb Népstadionbeli rangadók: Ú. Dózsa—Vasas 4-2, Bp. Honvéd—Ferencváros 3-2. A SZEOL AK ezen a napon már kiesett.

Magdeburg: NDK—Belgium 0-0. Stockholm: Svédország—NSZK 3-1 (1-0) G: L. Larsson (2), Sjöberg, ill. Bonhof. London: Brazília—Anglia 1-1 (1-0) G: Gil, ill. Keegan.

20. Buenos Aires: Argentína—Írország 3-1 (1-0) G: Luque, Ortiz, Villa, ill. Bradis.

21. Madridban játszott a utolsó mérkőzését a brazil válogatott és az Atletico Madrid ellen 3-0 (1-0) arányban nyert. G.: Nunes, Edinho, Mendoca.

22. Az NB I utolsó fordulójában a Népstadionban: Bp. Honvéd—Vasas 2-0, Ferencváros—Ú. Dózsa 1-1. A 76. magyar bajnokságot az Ú. Dózsa nyerte — 17. szer — 51 ponttal a Bp. Honvéd (50) és az MTK-VM (47) előtt. A SZEOL AK mellett a Kaposvár is kiesett. A gólkirály Fazekas László (Ú. Dózsa) lett 24 góllal.

23. Lima: Peru—Kínai NK 2-1 (1-0). A peruiak góllövői: Mosquera és Rojas. Varsó: Lengyelország—Csehszlovák olimpiai vál. 3-0 (2-0) G: Boniek (2), Terlecki.

24. Baróti Lajos szövetségi kapitány 25 játékoskal kezdte meg a VB-felkészülés hazai hajráját.

25. Mendozában pályaaavató volt zárt kapuk mögött.

26. Claudio Coutinho kijelölt 23-as keretében nem kapott helyet az 1974. évi VB két olyan kimagasló játékosa, mint Pereira és F. Marinho.

Teherán: Irán—Bulgária B 1-1. Varsó: Lengyelország—Bulgária 1-0 (0-0) G: Lato. Bastia: Bastia—Eindhoven 0-0, az UEFA Kupa döntő első mérkőzése.

27. Granada: Spanyolország—Mexikó 2-0 (2-0) G: Quini és Maranon.

Boldog svédek az NSZK elleni 3-1-es mérkőzés után. Al balról: L. Larsson, Borg, Torstensson, R. Andersson, Nilsson, Wendt, Guggol: Tapper, Achman, Hellström, Sjöberg, Erlandsson

ÚJ SZÍN – RÉGI SZÍV

Beszélgetőtársak a következők: Szepesi Antal, az egyesület ügyvezető elnöke, Szőke István szakosztályelnök. Oláh Dezső intéző, Lakat Károly dr. vezető edző, Szojka Ferenc pályaedző, a későbbiekben pedig Kajdi Tibor, Básti István és Kanász József.

Amikor a múlt év decemberében hét salgótarjáni egyesület fuzionált és a Salgótarjáni Bányász TC-ből Salgótarjáni TC lett, a piros-feketék egy régi szurkolója kedélyesen megjegyezte:

— Évtizedek óta úgyis úgy biztatjuk a csapatot, hogy „hajrá Stécé”, hát most illetékesek szót fogadtak, ezért változtatták meg az egyesület nevét.

Tréfás megjegyzésnek megfelelt ez a mondat, a valóságtól azonban messze járt. Szepesi Antal részletesen kifejti ebbéli véleményét:

— A gazdasági és sportpolitikai okok miatt létrejött egyesülés az egész városban osztatlan helyesléssel találkozott. A párt és a tanács illetékes megyei és városi vezető szervei egyaránt magukénak érzik az új egyesületet. Olyan társadalmi összefogásnak vagyunk a szemtanúi, amilyenre Nógrád fővárosában még aligha volt példa.

Szó kerül arról, hogy az NB I újlágos kiharcolását a város és a megye valamennyi állami és társadalmi vezetője egyaránt hön óhajtotta. És persze nemcsak óhajtotta, hanem a felemelkedéshez minden lehetséges segítséget meg is adott.

— Súlyos hiba lenne — folytata az ügyvezető elnök —, ha a szakosztályi és a szakmai vezetés erőnyeiről, valamint a játékosok hozzáállásáról hallgatnánk. De erről talán Szőke István többet mondhat.

Szőke, a tarjániak hajdanvolt, kiváló kapusa, a ma is mindössze 33 éves szakosztályelnök ezzel veszi át a szót:

— Én csak a játékosokról beszélhetek. Régiek és újak egyformán egyet akartak: a visszajutást. Úgy is mondhatom: az idősebbek befogadták maguk közé az újakat, a fiatalokat, ez utóbbiak pedig tudták: csakis eggyé forrva a régiekkel lehetnek eredményesek, játszhatnak jól — hosszú távon. Nálunk nincsenek kiemelkedő klasszisok, mint például a Ferencvárosban, az Újpesti Dózsában, s ebben a gárdában nincs is senki, aki többet tartana magáról, mint amennyit tud.

25 játékosal

A szakmai vezetésről, Lakat Károly dr. vezető edző munkájáról beszélgetünk. Oláh Dezső intéző mondja:

— Mi az NB II-ben is NB I-es szintű edzéseket tartottunk. S a kö-

vetelményrendszer már jó ideje nemhogy nem vitatéma, de nem is beszédtema minálunk. Tudom, hiszen minden edzésen kinn vagyok.

A Stécé csapatában az 1977–78. évi bajnokságban összesen 25 játékos jutott szóhoz. Valamennyi mérkőzésen egyetlen egy labdarúgó sem játszott. A szerepelt játékosok listája. Kapus: Kovács, Szűcs, mezőnyjátékos: Cséki, Kegye, Adám, Varga, Orosházi, Répás, Básti, Szoó, Bíró, Kajdi, Tóth, Mártha, Mohácsi, Horváth II, Loch, Földi, Balga, Horváth I, B. Kovács, Horváth III, Kanász, Kovács III, Kardos.

Új csapat kialakítása

A szakvezetésnek tavasszal jószérével új csapatot kellett összekovácsolnia, hiszen Kovács kapus, Kegye és Horváth II, valamint a Vasasba távozott Orosházi helyére friss emberek beépítése vált szükségessé. Kovács kapus tagja maradt a keretnek, első számú kapussá viszont már az őszi idény közepén Szűcs lépett elő. A Vasastól igazolt Kanász hamar bizonyította, hogy nagy nyereség a csapat számára. Szinte valamennyi találkozó az együttes legjobbjai közé tartozott, s nyugodtan elmondható róla, hogy a védelem vezéregyénisége. B. Kovács a védelem hasznos tagjává vált. A középpályán a fiatal, alig 18 esztendőes Kardos már az ifiválogatottságig is felvitte, ami persze nem jelenti azt, hogy nem kell továbbfejlődnie és gyorsaságán (gondolkodásban és futásban egyaránt) javítania. Az „öregek” közül Répás hosszú — sérülés miatt — kényszerszünet után az őszi idény második felében és tavasszal azt igazolta, hogy tudása semmit sem kopott.

Nem akarjuk az egész csapatot mérlegre tenni, hiszen jónéhány mérkőzés még hátra van. Tény azonban, hogy minden csapatrésznek jelentős javulásra van szüksége, a hátvédeknek csakúgy, mint a középpályásoknak. Nem is beszélve a támadósról tagjairól, akik bizony bőven gyarapították a vezetők őszi hajszaíait az 1977/78. évi bajnokság során. Az elkapkodott, kihagyott helyzetekkel, amelyek gyakran egy vagy két pontjukba kerültek. Elegendő, úgy vélem, ha csak az egri, a debreceni, a váci, a kazincbarcikai és a fűzfői mérkőzést említem.

— Sajnos, nekünk olykor három góllal kellett jobbnak lennünk az ellenfélnél ahhoz, hogy egy góllal nyerni tudjunk — magyarázza Lakat Károly. S hogy igaza van, Szojkáék fejbólgatása az igenlés.

— Ha minden kidolgozott gólhelyzetünket értékesítjük, két idényre

való gólt lőttünk volna — fűzi hozzá Oláh Dezső.

S hogy mégis mi volt a csapat erőssége a 77/78-as bajnoki idényben? Szőke István így fogalmazza meg:

— Az egység és a töretlen küzdőszellem. Kár lenne egyik csapatrészt a másik fölé emelni, mert egyik sem játszott minden mérkőzésen kiemelkedően. A fiúk nem veszekedtek, kijavították egymás hibáit zokszó nélkül. Részben talán azért is, mert jól tudták: legközelebb ők hibázhatnak, s nekik is jólesik majd, ha a másik nem veszekszik velük, hanem kisegíti őket.

Miért piros-fekete?

A tarjániak klubszíne évtizedeken át a fekete-fehér volt. Decemberben ez is megváltozott és piros-fekete lett. Nem titok, hogy annakidején a fekete a szén színe miatt került az egyesületi zászlóra és a mezekre. S hogy most miért éppen piros-feketék?

— A fekete már csak a hagyományok miatt is megmaradt — így az ügyvezető elnök —, a piros pedig tulajdonképpen a város színe. Nem is ez a lényeg, hanem az, hogy a Stécé rajpjainkban még inkább a város és az egész megye csapata. A lényeg: új színekben, a régi szívrrel és lelkesedéssel.

A sok egyesület egybeolvadása nyilvánvalóan megnövelte a sportolók létszámát (nemcsak a labdarúgásban), ami bizonyára együttjár a létesítménygondok megnagyobbodásával.

— Ez bizony így van — hangzik az ügyvezető elnök véleménye. — Azzal, hogy új városi sportkör alakult a fúzió nyomán, valóban növekedtek a gondok, de azért nem állunk rosszul pályák dolgában. A bajnoki mérkőzéseinket továbbra is a volt SKSE-pályán játszunk, amely köztudomásúan remek fekvésű, közel a város szívéhez. A tóstrandi pályát is számítva most két füves és hét salakos pályánk van, s ezeken bőven elférnek nemcsak a felnőttek, hanem a legfiatalabbak is.

A Dimitrov úti, régi salakos pálya (ahol évtizedekkel ezelőtt a bajnoki mérkőzéseit játszotta a Stécé) szanálásra kerül, diák-sportközpont lesz a helyén. Január elseje óta különben a labdarúgó szakosztálynak saját sportiskolája van, Szalay Miklós (a hajdani kiváló fedezet) a függetlenített vezetője, s ez a tény már egymagában biztosíték a tarjáni, saját nevelésű utánpótlás fejlődésére.

— Nemcsak a jelennek dolgozunk

A Salgótarjáni TC együttese. All, balról: Szűcs, Kegye, Kardos, Kajdi, Horváth III, Kovács. Középső sor: Varga, Répás, B. Kovács, Ádám, Kanász. Guggol: Szoó, Földi, Bíró, Cséki, Básti

— vélekedik Szőke István —, hanem elsősorban a jövőnek.

Ennyi érdekes szakmai kérdés után önként következik az újabb, amely a szurkolótáborral kapcsolatos... A válasza Szepesi Antal a legilletékesebb.

— A szurkológárda nem fordított hátat az új egyesületnek, sőt — megértve az idők szavát — még nagyobb lelkesedéssel támogatja a Stécét. A mi szurkolóink különben rendkívül igényesek. Örülnek a jó játéknak, a rosszat viszont alaposan megbírálják. Természetesen féltő szeretettel, majdnem azt mondom: belülről.

— Még Csehszlovákiából is gyakran átjött ezer-ezerötszáz szurkoló — fűzi hozzá Oláh Dezső. — És még többen lesznek, ha az Újpesti Dózsa, a Honvéd, az FTC-t meg a Vasast láthatják.

Az egyesület elnökségének tervében — éppen a nézőszám várható növekedése miatt — a lelátók kibővítése is szerepel. Körkörösén kiépített nézőtérén 30 000 szurkoló elhelyezését szeretnék biztosítani a vezetők.

A játékosok véleménye

Később úgy alakul, hogy néhány játékosal ülhetünk le egy kis tereferére. Kajdi Tibor, a csapatkapitány mondja:

— Szerintem a sikereink forrása a jó csapatszellem. Mi, öregek és az újak, a fiatalok ugyanazt kívánják: ismét az NB I-ben játszassunk.

Kanász véleménye:

— Szinte napok alatt itthon éreztem magam, amikor ide kerültem. Hamar befogadtak, s ezt csak az tudja értékelni, aki már változtatott csapatot.

Básti István, aki eddig 310 NB I-es mérkőzésen játszott, szokott csendes hangján megjegyzi:

— Amikor én fiatal voltam, nekem is jólesett, ha szeretettel fogadtak. Most erkölcsi kötelességünk, hogy így fogadjuk a hozzánk kerülő fiatalokat. Istenkém, milyen jó lenne öreg fejjel ismét az NB I-ben játszani.

Az öreg Básti Pistának — 33 éves múlt — szívből kívánjuk, hogy a 350-ik NB I-es bajnoki mérkőzését is elérje...

Szőcs László

Négyen a vezetők közül... Balról: Szőke István szakosztályelnök, Szójka Ferenc, pályaedző, Szepesi Antal ügyvezető elnök, Oláh Dezső intéző (l.f. SUMEGHY ZOLTÁN felvételei)

***A Debreceni Konzervgyár
levespor készítményei
minden igényt kielégítenek***

Kaphatók az élelmiszerüzletekben

Világ bajnokok a világ bajnokságról

Tizenkét évi szünet után labdarúgóink újból kivívták a jogot, hogy ott legyenek a világ bajnokság 16-os döntőjében.

Válogatott csapatunkból még senki nem vett részt eddig világ bajnokságon. Sőt, az egész magyar mezőnyben már csak Bene Ferenc az egyetlen, aki még részese lehetett az 1966-os londoni VB-nek. Más sportágakban viszont bőven akadnak olyanok, akik hasonló nagy eseményen részt vehettek. Az alábbiakban két világ bajnokkal beszélgetünk a labdarúgó-világ bajnokság kapcsán.

Hegedüs Csaba:

Mi is esélyesek vagyunk

— A foci úgy érzem közügy. Mindenkit érdekel. — kezdi a beszélgetést Hegedüs Csaba — Más sportágak képviselőinek is kedvenc kikapcsolódása egy kis focizás. Érdekes, gyermekkoromban nem igen rúgtam a labdát. Később, amikor a birkózóválogatottba bekerültem engem is elfogott a fociszenvedély. A birkózóknál nagy a kultusza a labdarúgásnak. Presztizsmérkőzéseket játszunk alapozó időszakban más sportágak sportolóival. Külön büszke vagyok arra, hogy sikerült megvernünk az öttusázókat is, akik a nem futballisták között a legjobbak. Magam hátvédet játszom. Azt mondják nem rosszul. Nagyon várom a labdarúgó VB-t. Akkor is megnézem, ha éjjel lesz a közvetítés. A legutóbbi VB-t is végigizgultam. Különösen a nyugatnémetek és a hollandok játéka tetszett. Igaz, mindkét csapatban óriási egyéniségek szerepeltek. Egy Beckenbauer, egy Cruyff meghatározója lehet a játéknak. A mieink közül Nyilasiban látom ezeket a jegyeket, bár a teljesítménye meglehetősen ingadozó. Törőcsik ügyes, technikás játékos, de az az érzésem, hogy még nem érte el teljesítménye maximumát. Sajnos igazi klasszissal nem rendelkezünk, de nagyon jó a csapategység. Lelkes, fiatal gárda, akiket képesnek tartok a legjobb nyolc közé kerüléshez. Nem tudok egyetérteni Nyilasi egyik nyilatkozatával, „hogy az esélytelenek nyugalomával játszhatunk”. Mi is esélyesek vagyunk. Az argentinoknak hiába van ott a hatalmas közönségük, ők is csak 11 emberrel játszanak... A londoni VB-n is megvertük a nagy esélyes brazil csapatot. Akkor sirtam először meccsen.

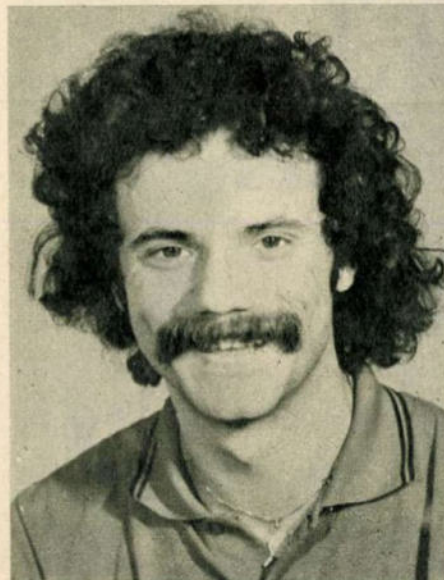
— Milyen tanácsot adnál labdarúgóinknak?

— Olyan országban rendezik a VB-t, ahol a szikrázó hangulat már a levegőben is érezhető. Hallatlan lelki és fizikai ráhatás lesz ez a fiúknak.

ra, amit nagyon nehéz elviselni. Azt tanácsolom, próbálják a külvilágtól elzárni magukat, kikapcsolni a külső körülményeket. A szakemberek feladata, hogy gondolkozzanak, hogyan lehet ezt áthidalni. A labdarúgás csapatsport. Ha valaki hibázik a másik helyre hozhatja. Ez jó dolog. Am fennáll annak a veszélye, hogy egyes játékosok abban bíznak, hogy majd a másik jóváteszi a hibáját, rossz formáját. A birkózásban, ami egyéni sport nincs ilyen. Az ember csak saját magára számíthat. Próbáljanak a labdarúgók is úgy gondolkodni, hogy ők is egyéni sportolók. Úgy játszanak, mintha csak rajtuk múlna a mérkőzés kimenetele. Ha mindenki e szerint játszik, úgy gondolom, nagy baj nem érheti őket.

(MTI Foto, PETROVITS LÁSZLÓ felvételei)

Gergely Gábor:

Jónak tartom a sorsolást

A tatabi edzőtábor labdarúgó-pályáján sokszor hívja fel magára a figyelmet egy göndör hajú, bajuszos játékos. Remekül kezeli a labdát, technikás, gyors, kapura veszélyes. Ismerős a fiú. Hát persze, Gergely Gábor ő, az asztaliteniszezők egyik világ bajnoka.

— Nagyon szeretek focizni. Valamikor évekig játszottam az MTK-ban. Örök nosztalgiát érzek a labdarúgás iránt. Sokáig fociztam és asztaliteniszeztam párhuzamosan. Később kiderült, hogy a zöld asztalnál nagyobb babérokra pályázhatok, mint azon a nagyobb zöld fűvön. Kiegészítő sportként azonban mindig focizunk. Az asztalitenisz-válogatott labdarúgócsapata az öttusázókon kívül mindenkit megvert. Horváthékkal nem bírnak. Fizikailag mindig felülkerekednek. Amikor mi már alig tudunk mozogni, ők még akkor is frissek. Ezért nagyon lényeges a labdarúgásban a jó fizikai állapot. Az ilyen csapatok számíthatnak sikerre a világ bajnokságon is. Akárcsak a ping-pongbán, a labdarúgásban is lejárt a pötyöggető, tologató játék ideje. Egyre nagyobb szerepet kap a gyorsaság, az atlétikus felkészültség.

— Hogyan látod a magyarok világ bajnoki esélyeit?

— Jónak tartom a sorsolást. Fel szabadultan játszhatnak a fiúk. Olyan erős csoportba kerültünk, hogy senki sem vethetné a szemükre, ha esetleg nem jutnának tovább. Nekem meggyőződésem, hogy a csoportunkból bármelyik két csapat előbbre kerülhet. A labdarúgásban egyébként az a gyönyörű, hogy nincs két egyforma mérkőzés. Lehet improvizálni. Szeretem a szellemes, trükkös megoldásokat. Csoporttársaink egyikére sem jellemző, hogy erőfutballt játszik. Azt hiszem Törőcsik a VB egyik sztárja lesz.

— Több világ bajnokságon szerepeltél, miben különbözik a többi versenyekkel szemben a hangulat?

— A világ bajnokság egy nagy ünnep. Csodálatos, semmihez sem hasonlítható érzés. Engem mindig fel dob. Irigylem kissé a labdarúgókat, hiszen az ő világ bajnokságuk valóban világesemény. Nem tudom mit adnék azért, ha egyszer egy ilyen VB-n lehetnék egy gólt.

— Mit üzensz a fiúknak?

— Az asztaliteniszből a legnagyobb méreg, amikor az ember a hálóból vágja a labdát. Én ezt a mérget kívánom a fiúknak; vágják minél többet a hálóból a labdát...

Kemény György

1978-BAN ÉRETTSÉGIZŐK FIGYELMÉBE!

A gyógyszeripar a legdinamikusabban fejlődő iparág. A gyógyszergyártás jól képzett szakembereket kíván.

Várunk benneteket az érettségi után kétéves, esti vegyipari szakközépiskolába.

A munka és a tanulás egy helyen van!

Művelődési, sportolási, szórakozási lehetőséget nyújtanak az ifjúsági klub rendezvényei és a különböző sportszakosztályok.

Érdeklődni és jelentkezni lehet:

Chinoin Gyógyszergyár

oktatási osztály,

Budapest IV., Tó u. 1—5.
telefon: 292-900 (531-es mellék) és

Chinoin Nagytétényi Gyáregység

személyzeti osztály,

Budapest XXII. (Nagy-
tény), Bányalég u. 2.
Írásbeli jelentkezés: 1325
Budapest Pf. 110.

NB I 1977—78

NB I	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.					
Otthon:	30	32	30	28	21	24	22	22	24	23	21	20	20	20	19	15	20	16	A végeredmény				
Idegenben:	21	18	17	17	21	12	14	13	10	8	9	9	8	8	6	9	3	2	J.	Gy.	D.	V.	Gól P.
1. Ű. Dózsa (2)	●	3-2	0-0	4-0	1-0	0-0	2-0	3-1	1-1	6-1	5-2	6-0	1-0	5-1	2-2	8-2	5-1	6-1	34	19	13	2	95-46 51
2. Honvéd (4)	0-1	●	2-0	1-0	2-0	3-0	3-2	2-0	3-2	2-0	2-0	3-0	3-0	2-0	2-0	2-0	5-0	4-0	34	22	6	6	67-22 50
3. MTK-VM (8)	1-1	3-2	●	2-1	0-0	3-0	4-1	2-0	1-1	3-1	3-0	0-0	1-0	4-1	1-0	5-0	2-0	6-0	34	18	11	5	57-29 47
4. Videoton (6)	6-4	0-0	1-1	●	1-1	0-2	5-3	4-1	2-1	4-0	5-0	3-0	4-2	6-0	1-1	5-2	4-3	5-1	34	17	11	6	77-46 45
5. Vasas (1)	2-4	1-0	1-2	2-2	●	3-0	2-2	0-1	4-1	2-2	1-2	2-0	2-1	1-0	1-1	1-1	3-1	3-1	34	15	12	7	58-42 42
6. DVTK (10)	2-2	1-1	1-1	1-2	0-0	●	2-0	3-1	2-0	2-1	1-0	3-0	0-2	0-0	0-0	4-1	4-0	4-0	34	11	14	9	44-46 36
7. Dunaújváros (15)	1-1	1-4	1-2	1-1	1-1	2-0	●	1-1	3-2	5-0	1-1	3-0	3-1	2-2	2-0	1-1	2-1	2-2	34	12	12	10	58-53 36
8. Tatabánya (9)	3-3	1-1	1-1	1-0	1-2	1-2	3-0	●	1-0	2-2	0-0	3-1	0-1	2-0	1-1	4-0	3-0	2-0	34	12	11	11	49-47 35
9. FTC (3)	1-1	2-1	2-0	0-3	1-1	1-1	1-3	5-3	●	2-1	5-2	5-0	1-1	3-1	0-0	1-0	2-2	3-2	34	11	12	11	54-51 34
10. Békéscsaba (13)	1-4	1-0	1-2	1-1	2-3	1-1	3-0	0-0	0-0	●	2-0	1-1	1-0	2-0	3-0	2-0	2-0	1-0	34	12	7	15	43-57 31
11. Csepel (16)	2-2	0-0	1-2	2-2	2-4	1-0	2-1	1-1	3-2	6-1	●	1-2	3-1	2-2	2-0	1-2	2-1	3-0	34	11	8	15	46-57 30
12. ZTE (11)	2-2	0-2	1-1	0-1	0-0	1-1	0-0	0-0	3-3	3-1	0-0	●	3-2	3-2	4-1	2-3	1-0	3-0	34	9	11	14	39-63 29
13. Pécs (II/1)	2-3	0-2	1-1	4-1	1-1	2-1	1-1	3-3	1-0	2-0	0-1	2-0	●	0-1	4-0	2-1	1-1	0-0	34	10	8	16	42-48 28
14. Haladás (5)	1-1	0-0	0-1	1-1	0-2	2-2	1-1	1-2	1-1	0-3	3-2	5-1	4-1	●	3-0	3-0	3-1	3-2	34	9	10	15	43-56 28
15. Rába ETO (7)	0-0	1-1	4-0	2-2	2-5	1-1	2-4	2-0	1-2	3-1	2-0	1-2	1-1	0-0	●	0-0	4-0	2-0	34	6	13	15	37-52 25
16. M. Előre (II/2)	1-4	1-6	1-0	1-2	3-5	1-1	1-3	4-1	0-1	1-2	0-1	4-2	2-3	2-1	2-1	●	1-0	3-1	34	9	6	19	44-78 24
17. Kaposvár (14)	1-2	1-2	2-2	0-0	3-0	1-0	0-1	2-3	1-0	0-2	2-1	2-2	1-0	1-0	2-1	1-1	●	1-0	34	8	7	19	32-61 23
18. Szeged (12)	6-2	1-2	1-0	1-2	1-2	2-2	1-4	0-2	2-2	2-1	2-0	0-2	1-0	0-1	3-1	2-2	0-0	●	34	6	6	22	35-76 18

Táblázatunkba valamennyi eredmény csak egyszer, a pályaválasztó vízszintes sorába került beírásra. A helyezéseknél a csapatok neve után zárójelben az 1976—77. évi helyezés — összehasonlításul. Fent az otthon és idegenben szerzett pontok, itt azonban meg kell jegyezni, hogy az Ű. Dózsa, Bp. Honvéd, Vasas és FTC valamennyi egymás elleni találkozója a Népstadionban került sorra.

JÚLIUSTÓL SZÍNES BORÍTÓVAL

Kedves Olvasóink régi kívánsága az, hogy a Labdarúgás színes borítóval jelenjen meg, hiszen a heti és havi lapok többsége, nyomdaiparunk fejlődésével párhuzamosan színes külsőt kapott.

Örömmel jelentjük, hogy legközelebbi számunk, amely július 20-án jelenik meg, színes borítóval kerül majd minden kedves Olvasónk kezébe, s a továbbiak is olyan sokszínű fedőlappal jelennek meg, mint amilyen színes maga a labdarúgó játék. Ez a változás egyúttal azt is jelenti, hogy 4 teljes oldallal megnő a lap terjedelme.

Arra kérünk mindenkit, aki közel áll hozzánk, tekintse ezt a változást úgy, mint a kedves Olvasó megbecsülését egyrészt, másrészt pedig fejlődésünknek egy újabb állomását.

Ezt persze csak kedves Olvasóink érdeklődésével, növekvő támogatásával érhettük el.

E változással párhuzamosan megváltozik lapunk ára is. Az eddigi 4,— forint helyett 6,50-re vagyunk kénytelenek felemelni, ami természetesen csak a megváltozott külső és a megnagyobbodott terjedelem különbségét fedezi. Az előfizetőket — akik egész évre befizették előfizetési díjukat — ez az árváltozás természetesen erre az esztendőre nem érinti, a különbség utánfizetése nélkül zavartalanul kapják lapunkat a szokásos mellékletekkel — egyik hónapban a Játékvezető, másikkban pedig a Labdarúgó Edző — együtt.

Ezzel összefüggésben azúttal ismét felhívjuk szíves figyelmüket mellékleteinkre. Ezeket — tehát a Játék-

vezető, illetve a Labdarúgó Edző című szakmai mellékleteinket — a jövőben is csak kedves előfizetőink kaphatják meg.

A Labdarúgás szerkesztősége

Figyelem!

Még egy változásról értesítjük Kedves Olvasóinkat: júniusi számunk kimarad, mert a korai lapzárta miatt nem számolhatnánk be a VB eseményeiről, ezért június—júliusi összevont dupla számunk 68 oldalon, színes borítóval július 20-án jelenik meg.

Ara 13 forint lesz.

A további számok ára augusztustól 6,50 forint, az előfizetés pedig: 1/4 évre 19,50; félévre 39,—; egész évre 78,— forint.

Az első lépcsőfok

Százezernyi fiatal álmodik szép labdarúgó pályafutásról. Igen ám, de a hosszú, sokszor nehéznek ígérkező út teljesítéséhez meg kell tenni az első lépéseket is. S az első lépcsőfok eléréséhez a vágyaknál több is kell.

A magyar labdarúgás olyan szerencsés helyzetben van, hogy — tulajdonképpen sok „első lépcső”-je létezik, ahonnan elindulva valóban sokan juthatnak el a csúcshoz. Az Úttörő Olimpia eseményei több, mint egy évtizede forrongásba hozták az általános iskolások kisdíkjait, s több sportágban hívta nemes vetélkedésre őket. A tíz esztendősek kapva-kaptak is az alkalmon, különösen a labdarúgásban, s tizenharmadik éve az első mérkőzésektől az országos döntőig rendkívüli figyelem kíséri szereplésüket. Évjáratonként ez több tízezer fiatalnak biztosítja az első szárnypróbálgatásokat, s mind tovább jutva ezeket a gyermekeket szakemberek is szemügyre vehetik, hogy később esetleg gondos kezek egyengethessék útjaikat. Manapság a sportgyesülesekben még nem igazolt labdarúgók számára az V—VI. osztályosok kispályán, a VII—VIII. osztályos általános iskolások nagypályán mérik össze tudásukat, s ténylegesen az ország előtt — TV is közvetíti vetélkedésüket — adnak számot felkészültségükről. Legalább ilyen népszerű, s keresett a Magyar Rádió és a Képes Sport tehetségkutató akciója, amelyet az Úttörő Szövetség és a KISZ is hathatósan támogat. A tehetségkutató selejtezőkre többnyire az Úttörő Olimpiát megjárta, „csatákban edződött” fiatalok neveznek, s jutnak el, s villantanak fel egy-egy, valóban a tehetségükről árulkodó mozdulatot, amelynek alapján már labdarúgó szakosztályok igencsak szívesen vehetik jelentkezésüket.

Tulajdonképpen az egész nyári időszakot átfogja az Úttörő Szövetség Pajtás-kupa sorozata, ahol az iskolai csapatokon túl alkalmilag összeállt együttesek is indulhatnak, s kapnak rendszeres játék és fejlődési lehetőséget. Labdarúgóvá serdülésük az időtől kezdve nem csupán saját magukon, de ténylegesen az avatott szakembereken is múlik. Az is kétségtelen azonban, hogy nem minden fiatal árul el kirobbanó tehetséget az úttörő korban, vannak, akiknek az érése hosszabb időt vesz igénybe. Nos, ezek alsószintű továbbfejlődését, játéklehetőségeit és alkalmait rendkívül jól segíthetik a SZOT szakmai eseményei, aholis a csapatokban zömében a fiatalok kapnak helyet. Az ifjúságunk napok keretében megrendezésre kerülő Ifjúságunk kupák legalább ennyire segíthetik a későbbi korban történő kibontakozást.

Ha mindehhez még az igen sok és eredményes helyi mozgalmi kezdeményezést is hozzávesszük — Budapestén a november 7. kupa; Vasban a középiskolások kollégiumok számára rendezett mérkőzés-sorozat, amelyet a Haladás labdarúgó patronálnak; a KISZ által szervezett, a tömegsport — politikai események velejárójaként rendezett KISZ-kupák stb. — egyszeribe világos lehet: az első lépcsőfokok készen állnak. Csak rá kell lépni.

A LABDARÚGÁS legközelebbi június—júliusi dupla száma 68 oldalon jelenik meg SZÍNES BORÍTÓVAL

Akié a labda...

Talán emlékeznek sokan az idősebbek közül arra, hogy egykoron nálunk is az játszott a csapatban, akié a labda volt. Persze, ezek az idők már régen elmúltak, legfeljebb kistskólásoknál divik még, hogy ha összeverődnek egy-egy mérkőzésre, a labda tulajdonosa választhatja meg — kapus, védő vagy csatár lesz-e!

Történetünk viszont nemrégiben játszódott le, igaz, hogy nem nálunk, hanem egy olasz kisvárosban. A tengerparti helység szorgalmas halászaírói és jó képességű labdarúgóiról nevezetes messze környéken. Történt pedig a közelmúltban, hogy a futballesapat egyik hazai mérkőzésén a játékvezető kifogást emelt a kapuhálók ellen. Bár végül levezette a mérkőzést, határozottan közölte, hogy jelentést tesz a szövetségnek, és legközelebb már bizonyosan nem engedik lejátszani a bajnoki találkozót.

A klubnak azon nyomban nem futotta csekélyke pénzéből új kapuhálók vásárlására. A bajt elkerülendő, az egyik mecénás felajánlotta egy halászhálóját, hogy abból készíljön a két kapuhoz a szükséges felszerelést. A jószívű adakozó mindössze azt a kikötést tette — inkább csak kérelem formájában —, hogy a háló óra, azaz a csapat kapusa a következő hazai mérkőzésen az ő fia legyen. A nyurga, jó gömbérezékű gyerek egyébként megelőzően is már részt vett néhány edzésen, így hát a klub vezetői gyorsan belementek az alkuba.

A mérkőzésen egészen addig nem is történt semmi baj, amíg az ellenfél védekezésbe kényszerült, pontosabban — kapura nem lőtt! A győzelmekhez szokott hazai szurkolók aztán csak kapkodták a fejüket és szörnyülködtek, hogy mit művel a kapusuk, illetve a kapuvonalon álló valaki. Az izgatottság szinte remegő fiatalembernek először a lábát között gurult be a labda, másodszorra már nem is mozdult a kerek bőr után... Amikor már negyedszerre mutatott középre a játékvezető, izgatott küldöttség rohant a mecénáshoz és könyörgöttek, hogy engedje lecserelni a fiát. „Jól van — hangzott a komor válasz —, de meccs után viszem magammal a hálót — mat is!”

Igy történt, hogy már a mérkőzés befejezése után megismerve a tényeket — gyűjtés kezdődött két új kapuháló beszerzésére. Össze is jött a nem kis összeg, mert mint a sóványpénzü adakozók mondták: „Inkább egy ebédet kiha- gyunk, de ilyen szegényt még egyszer nem nyelünk le!”

Idegenlégiósok

Százhuszezeren tomboltak a madridi stadion lelátóin, amikor a 10. percben már másodszor táncolt a kerek bőr az FC Barcelona hálójában. A gólszerző ezúttal is a dán származású Henning Jensen volt, aki a Mönchengladbach csapatából került a Realba. A fővárosi szurkolók érthető diadalmamórbán ünnepelték a jó kezdést, pedig még nem is tudták, hogy mi következik a folytatásban...

A karmesteri pálcát mindvégig kézben tartó Stielike, aki szintén az NSZK bajnoksapata után húzta magára a Real mezt, fáradhatatlanul küldte támadásba társait. Főleg ennek lehetett köszönni, hogy Juanito és Santillana révén még újabb gólokat értek el és így a nagy érdeklődéssel kísért Real Madrid—Barcelona rangadó 4-0-ra végződött. Az elsőszámú vetélytárs elleni fölényes győzelem már a bajnokságot jelentette a Realnak. Az egekig törő örömben azonban egy kis öröm is vegyült, mert a győzelem főrészesének joggal tartott Jensen röviddel a befejezés előtt megsérült. A szabálytalankodó Migueli okozta sebet 12 öltéssel kellett összevarrni. A szimpatikus és gólerős játékost balszerencse üldözi, hiszen alig épült fel előző sérüléséből, máris újra harcképtelenné vált.

Stielikével viszont — úgy tűnik — minden tekintetben nagyon jó vásárt csinált a Real. Bár kezdetben adódtak problémák a csapatba történő beilleszkedésével, de aztán a dinamikus középpályás állandósítani tudta jó formáját s ennek következtében helyét is az együttesben. Egyre kiemelkedőbb teljesítményét boldogan nyugtázták a Real vezetői és szurkolói, elismerték a szakemberek is. Jól mutatja ezt az a ranglista, amelyet időszakonként összeállítanak az első osztályú csapatok játékosainak átlagteljesítménye alapján. Nos, ebben a sorban Stielike már a hatodik helyre küzdötte fel magát és hogy ez milyen előkelő helyezés, annak bizonyossága — ugyanez lett rangsorolva Cruyff és Pirri is!

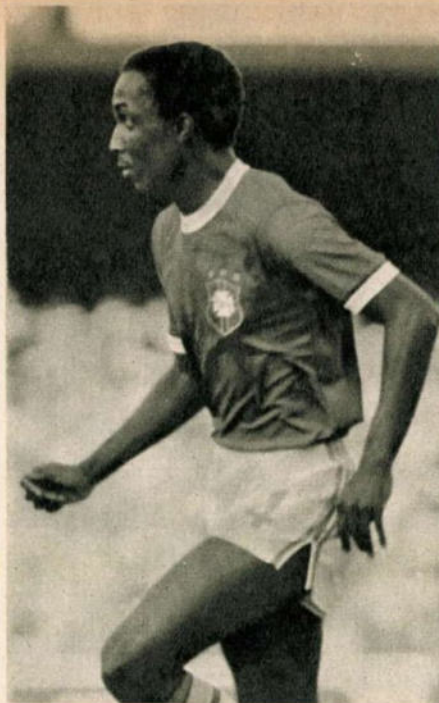

Roberto Bettega (Olaszország)

Sok baja lesz vele jobb oldali védelmünknek. Balszélsőt játszik, ha éppen a helyén marad. De, fellelhető a pálya minden szegletében, ahogyan a helyzet, vagy éppen az eredmény alakulása megköveteli. A huszonnyolcadik életévéhez közeledt, s az olaszok egyik reménysége az argentinai VB-en. A legtöbb gólt — mert igen sokat szerez — fejelettel éri el. Őr a levegőben. Űgy tud kiemelkedni, mint ha rugók emelnék. Persze a „földön” legalább ilyen képességekkel rendelkezik, nagyon jól tud ritmust változtatni futásában, s mikor már azt hinné őrzője, hogy a következő lépésnél az övé lesz a labda, nagyot téved, Bettega gondolt egyet s elviharzik. Védő legyen a talpán, aki a nyomába ér. Reméljük a magyar csapatban lesz olyan, aki Bettega útját állja...

Leopoldo Loque (Argentína)

A River Plate középcsatára 29 éves, és 32-szeres válogatott. Csaknem 180 cm magas. Rendkívül gyors játékos, kitűnően cselez és nagyszerűen ért gyors adogatásokkal az ellenfél áttámadásához. Francia szakírók szerint Lacombe stílusában játszik, ő is ért a góllövéshez. Szeret a balszéltre húzódni és onnan befelé törni. Ilyen esetekben általában társait hozza helyzetbe, ő maga tévesztő futással „elviszi” az ellenfelet maga után. Jellemző rá, ha gólt rúg, extázisban futja végig a pályát. Ha a Valenciában szereplő Kempes — aki a legtöbb gólt rúgta a spanyol bajnokságban — nem állhat Menotti rendelkezésére Luque viseli majd a 9-es mez, Menotti viszont akkor is helyet akar adni a River csatárának, ha Kempes mégis játszhatna, ebben az esetben valamelyik szélen jut majd szóhoz.

Joao Justino Amaral (Brazília)

A 23 éves, nyúlánk játékos ebben az évben került a Ponte Preta csapatából a Corinthianshoz. Jó klubteljesítményére Coutinho is felfigyelt s állandó válogatottá tette. A megbízhatóság mintaképe. A védősor közepében nem csinál látványos dolgokat, mindig csak annyit, amennyi a helyzet tisztázásához éppen kell. Ha a VB-en Pereira melléje kerül, hát bizony lesz dolguk a csatároknak, ha át akarnak vergődni rajtuk. Amaral neve a nemzetközi életben még nem eléggé ismert, legalább is nem volt az, a brazil válogatott mostani útjáig. Itt aztán végleg felhívta magára a figyelmet, ő lehet a brazil csapat egyik nagy meglepetése a VB-n.

Bernard Lacombe (Franciaország)

Magyar védők figyelem! A francia válogatott középcsatára 1,71 m magas, 68 kg testsúlyú. A Lyonban játszik, ő az akiről azt mondják: nagyszerű technikai tudásával egymaga képes mérkőzéseket megnyerni. Féllelmetesek egyéni akciói — ezek legtöbbször a védelem áttöréséből állnak — ugyanakkor száz százalékos a kollektív játékban is. Sok gólt lő klubjában, ritkán hagy ki kínálkozó helyzetet. Mindkét lábával kitűnően bánt a labdával, lövései nemcsak erősek, hanem helyezettettek is. Nagyon kell rá vigyázni, alapos zavart tud okozni a kapu előtt. A képen az edzőtáborba vonulása előtt kisfiával, Sébastiennel.

VB kép- csarnok

Michel Platini (Franciaország)

A francia futball üdvöskéje. A 23. életévében jár, 1,80 m és 77 kg. A középpályán érzi magát a legjobban, kissé a bal oldalon. Klasszis adottságai vannak, nem véletlenül a francia szurkolók kedvence. Még akkor is, ha nem egészen úgy megy neki a játék, mint ahogyan tőle azt megszokták. Példa rá a Brazília elleni mérkőzés. A 90 perc alatt nem túl sokat vetette magát észre, azután mégis csak ő lőtte a győzelmet jelentő gólt, s nimbusza még nagyobbra nőtt. Nagyszerű a játék áttekinthetése, olyannyira, hogy a karmesteri pálcát már nemcsak csapatában a Nancyban, de a válogatottban is a kezébe került. Az európai játékosoknak a rangsorában már egészen az élen áll, nem sok hiányzott hozzá, hogy ő legyen az „aranylabdás” 1977-ben. A nagy „kiugrás” viszont most következik el a számára, az argentinai világbajnokságon. Egy biztosnak látszik, a VB után már nem a kis francia klubban rúgja majd tovább a labdát. A versengés már tart megszerzéséért, s a nagy francia csapatok mellé a híres külföldi egyesületek is felzárkóztak, teli zsákkal...

René Housemann (Argentína)

A Huracan szélső játékosa 1953. július 19-én született és 25-szörös válogatott. Elég apró termetű csatár (1,65 m, 63 kg), akármelyik szélén megállja a helyét, de inkább azért a 7-es számú mezt szereti magára venni. Szédületes cselek vannak a repertoárjában, ebből azt veszi elő, amelyik a helyzet megoldásához a legjobban kell. Virtuózként bánt a labdával, megőrjíti ellenfeleit kiszámíthatatlanságával. Mindig mást csinál, mint amit várnak tőle. Nem fél senkitől, nem lehet őt megrémisztetni, pedig robusztus hátvédek sokszor megpróbálták. Mindig ráfizettek, s nem egyszer nevetségesek lettek. Baróti Lajos is az egyik olyan játékosnak tartja, akít mindenképpen semlegesíteni kell majd a buenos airesi River Plate pályán, hogy jól kezdődjön a magyar válogatott bemutatkozása a VB első fordulójában. (A képen a nadrágján hetes számot viselő játékos Housemann, mellette a francia Michel, akivel szintén találkoznak legjobbjaink a világbajnokságon).

Claudio Sala (Olaszország)

A Torinóban a játék szervezője ez a 1,78 m magas, 74 kg testsúlyú 30 éves jobbszélső. Nagyon ért a helyzetek kidolgozásához, s ha egyszer megindul, nehezen lehet megállítani. Van úgy, hogy átlóban szeli át a pályát, és a balszélről lövi a gólt. De nemcsak a támadáshoz ért, ha kell, mesterien védekezik is. Sokoldalúsága miatt egyre többet esik rá a választás, még akkor is, ha a jövőt már nem ő jelenti. Pillanatnyi képességeire azonban nagy szükség van, ezt jól tudja Bearzot kapitány is. S a sok Juventus játékos mellett el kell még további torinói...

Emerson Leao (Brazília)

Évek óta a legjobb brazil kapus az 1949. július 11-én született Palmeiras játékos. 1,78 m magas, testsúlya 75 kg. 63-szoros válogatott. Különösen a vonalon nagyon biztos, reflexei kitűnőek. Nagyszerű indításait meg lehetett figyelni a három európai válogatott elleni mérkőzésen is. Soha még nem okozott csalódást az őt beválogató szövetségi kapitánynak. Pereirával és Rivelinóval ott volt a 4 évvel ezelőtti NSZK-beli VB-en. A II. csoportbeli mérkőzéseken nem kapott gólt, a második fordulóban először az argentin Brindisi vette be a kapuját, majd a holland Neeskens és Cruyff, végül a lengyel Lato, ez volt számára a legfájdalmasabb, mert a bronzérembe került... Bízna benne a védőtársai, egy biztos, nem rajta fog múlni Coutinho csapatának szereplése. (Leao képe lent)

Argentína '78

Thomas Sjöberg (Svédország)

A Malmöben játszik a svéd válogatott legújabb, 25 éves gólszáka. Ha netán Edström teljesen rendben lenne a mérkőzősorozat megkezdéséig, a szakemberek akkor is inkább Sjöbergnek adják az esélyt a középcsatár posztjának a betöltésére. Kitűnő fizikumú, tankszerű játékos, minden idegszálával gólhelyet kidolgozására törekszik, s ha már oda ér, kérlelhetetlen. Az elmúlt évben a svéd válogatott legjobb góllövője volt. Végtelenül energikus, kemény és szívós. Az életben és a pályán egyaránt.

„HADVEZÉREK”

Lassan felsorakoznak az argentinai, XI. VB csapatai. Elöl a szövetségi kapitányok „menetelnek”, viszik küzdelembe fiaikat, s erre a „csatára” most minden kontinens figyel. Egyesek csak június 1–11. között lehetnek a „harcmezőn”, nyolc „vezérnek” ki kell majd vonulnia a küzdőtérre, újabb négyen 21-ig hosszabbítják majd meg argentinai tartózkodásukat, négyen viszont mindenképpen ott lehetnek az eredményhirdetéskor, bár egy csapat, a mesterével együtt itt már csak tapsolhat, köszönheti az érmeseket. A Mundial 16 „hadvezére” közül ezúttal 4-et ismertetünk meg közelebbről olvasóinkkal.

Betyárból pandúr

A világbajnokság egyik legérdekesebb egyénisége Ernst Happel. Az 52 éves osztrák szakember Dél-Amerikában a holland válogatottat dirigálja.

Akik jól ismerik Happelt máig is mondják, el nem tudták volna képzelni, hogy egykor majd nagyon komoly, szigorú, semmit el nem néző szakvezető lesz belőle. Az 51-szeres osztrák válogatott aktív játékos idejében rengeteg gondot okozott az edzőknek. Fegyelmezetlen, a szót nem értő fiatalember volt, aki szinte semmi utasítást nem volt hajlandó betartani. 1958-ban, a svédországi világbajnokság alkalmával, amikor már ki tudja hányadszor szökött ki éjjel a szállodából, az együttes akkori kapitánya Josef Argauer a következőket mondta neki: „Én nem hiszem, hogy te valaha is edző leszel, de ha netán mégis ezt a pályát választanád, sok olyan játékost kívánnok neked, mint amilyen te vagy...”

S Happel edző lett. Mégpedig kitűnő. Nem ismer kompromisszumot, barátságot a munkában. A játékosai legkisebb hibáját már drákói pénzbürséggel sújtja. És mégis, szeretik őt a sztárok. Félnék tőle, de elfogadják, hiszen személye mintegy biztosítéka a sikernek, ezzel természetszerűleg a sok pénznek.

Happel kupagyőzelmet aratott a den Haag csapatával. Bajnokságot, BEK-et és Világ-Kupát nyert a Feyenoorddal. Kétszer vitte az FC Brugget az UEFA Kupa döntőjébe. Ezek után sok nagy egyesület megkereste. A Hamburger SV-nak adott válasza ez volt: „Nem tudnak megfizetni...”

Happelt egyébként igen sokszor meg lehet találni a rotterdami játékaszinó rulettasztalánál, de ha Ausztriába megy, ott is igazi szerencsejátékos. Persze mint mondják, egyelőre van neki miből, hiszen pél-

Az osztrák Happel Belgiumban klubedző, Hollandiában a válogatott szakvezetője

dául csak a holland válogatott világbajnoki felkészítéséért negyedmilliót „kaszírozott”. Happel igazi bécsi. Ebben az évben nem tudott annyiszor hazájába látogatni, mint máskor, és ez elsősorban feleségét érintette érzékenyen, aki Ausztriában él. Ha a neje meglátogatja őt Belgiumban, mindig gulyással és bécsi szelettel várja.

Egyedül...

Barátai „fehér hollónak” nevezik. Már mint Enzo Bearzot-ot, az olasz labdarúgó válogatott 51 éves szövetségi kapitányát. 1927. szeptember 26-án Ajelloban született az olasz csapat szakvezetését ma ellátó Bearzot, aki eléggé különleges személyiségnek számít olasz sportberkekben, főként szófukarsága és megközelíthetlensége miatt.

Amit tesz, azt mindig komolyan csinálja. Erről sokszor bizonyoságot tett játékosként is a Torino, majd az Internazionale csapatában. Keménykötésű védőjátékos volt, s ha „kapott” soha nem felejtette el „visszaadni”. Az A-válogatottba mindössze egyszer sikerült bekerülnie, 1955. november 27-én éppen Budapesten ját-

A brazil kispad: Lidio Toledo, Admildo Chirol, Radamés Lattari és a jobbszélen Claudio Coutinho

Bearzot, aki csak egyszer játszott az olasz válogatottban, 1955-ben, a Népstadionban

szott, az akkor 2-0 arányban vesztes azurri csapatban.

Aktív pályafutása befejeztével edző lett, előbb az Internazionale ifjúsági csapatánál, majd a szövetséghez szerződött, és az akkori kapitány Ferruccio Valcareggi asszisztense lett. Ebben az időben sok sikert ért el a szakvezetés; 1968-ban Európa-bajnok lett az olasz válogatott, kiharcolta az 1970-es mexikói világbajnokságra jutást, és az ott szerzett ezüstérmével az olasz tizenegy a második világháború utáni legjobb eredményét érte el.

Valcareggivel kapcsolatban is beteljesedett azonban a szövetségi kapitányok sorsa. Nyolc év alatt 58-szor állította össze az olasz csapatot, s mindössze hat vereséget szenvedett együttese, mégis, az 1974-es VB után, mivel nem sikerült csapatának tovább jutnia az első fordulóba, mennie kellett. Ekkor a 70 éves dr. Fulvio Bernardini kapta a megbízást, nem sokkal később Enzo Bearzot került hozzá segítőtársnak. 1976 novemberében írta egyik lap erről „kettős-ről”; „Ha el akarunk jutni Argentí-

nába ezt a két »komikust« meneszteni kell.”

1977 júniusában Bernardini vette a kalapját és Enzo Bearzot egyedül maradt a felelős. Megfelelő stílust keresett csapatának, az olasz játékmódot igyekezett vegyíteni a holland ritmussal. Véleménye: „Mindenki mozgásban legyen, ha nálunk van a labda.” Sokat bírálták a VB-selejtezők alkalmával, végül is neki lett igaza, csapata ott lesz a VB döntőjében és Bearzot ma egyáltalán nem úgy néz ki, mint ahogyan egy karikatúra ábrázolta, „haldokló gladiátorként”. Bearzot nyugalmát leginkább milánói otthonában találja meg felesége Luisa, 22 éves lánya Cinzia — ókori irodalmat tanul — és fia a 19 éves Clauco mellett, aki ugyan csak egyetemi tanulmányokat folytat. Ilyenkor mindig elfelejti az éles kritikákat, amelyekben szinte mindennap része van, mióta kapitány.

Calderon a „hatok” élén

„Sok szakács biztosan elsózza a levest” tartja a népi mondás, s ezt hangoztatják manapság Peruban is. A labdarúgó válogatott szakvezetője a 49 éves Marcos Calderon ugyanis egy hatos csoport éléről dirigálja a futsalcsapatot. „Elsőnek lenni hat között”, bizony ez nehéz dolog, és az egykori kemény védőjátékosnak sok támadást kell kivédenie e tekintetben az utóbbi hónapokban. Bár már megszokhatta, hiszen hol megválasztották, hol lemondott.

Calderon legnagyobb sikerét, mint szövetségi edző 1975-ben érte el, ekkor Peru óriási meglepetésre első lett a dél-amerikai bajnokságban. Klubedzőként ötször vezette a bajnoki elsőségig a rábízott csapatot.

Menotti, az argentin válogatott szakvezetője

Roca, s az egyik legjobb játékosa, Guzman

Szövetségi kapitány volt 1961-ben és 1965-ben is, működését ekkor azonban nem kísérte sok siker, Peru válogatottja hiányzott Chiléből és Angliából is. Ezután jött az a szakasz, amikor a brazil Didi vezérletével a perui csapat először VB történetében kiharcolta a mexikói 16-os mezőnybe jutást.

Marco Calderont ez év január 3-án hívták meg szövetségi edzőnek, s ő, hogy a felelősséget azonnal megossza és a „lesipuskások” tüzeit kivédje, öt segítőtársat vett maga mellé, két barátját Herediát és Fernandezt, valamint három edző kollegáját Zacariast, Tant és Castillót.

Calderon 1958-ban kezdte az edzőséget a perui Sport Boys Callao csapatánál. Utána az Universitario Límával folytatta, munkája eredménye három bajnokság lett, ekkor nevezték el „bajnokcsinálónak”. Első helyet szerzett a Sporting CRISTAL Límával (1972-ben) és az Alianza Límával (1975-ben).

A játékosok szeretik, az újság, az újságírók azonban sokszor kikezdik, és egy-egy vereség után azonnali lemondását követelik. Eddig állta a sarat és most már minden bizonytalanság lesz a vezér Argentínában.

Roca, az újító

„Fegyelem, figyelem és feltétlen engedelmesség” — ez Jose Antonio Roca, mexikói szövetségi kapitány szakmai alapelve. Szigorúsága minden tekintetben közismert, ezért „porosznak” nevezik.

Roca 1977 februárjában lépett Ignacio Trelles örökébe, nem sokkal utána, hogy befejezte futball pályafutását. Még 39 éves korában is játszott a tízszeres válogatott hátvéd.

Trelles mindössze egy mérkőzésre állította össze a mexikói csapatot a VB-selejtezővel kapcsolatban, az Egyesült Államok ellen. A szerény 1-0 után jött Roca, aki addig Mexikó-városban az America csapatának volt az edzője. Elsőrendű célkitűzése a frissítés és a régimódi mexikói stílus felújítása volt. Kétkedve fogadták elképzeléseit, de miután az első mérkőzésen Leonban 5-1-re győztek Jugoszlávia ellen mindenki elhallgatott és várta a fejleményeket. A visszavágón ugyan a jugoszlávok diadalmaskodtak 1-0-ra, de utána hosszú veretlenségi sorozat következett, pedig számos VB-selejtezőn kellett helytállni. Végül is ez fényesen sikerült, és az északközép-amerikai csoportban az új kapitánnyal tíz ponttal végzett az első helyen az azték csapat, 20-5-ös gólaránnyal. Nem sokkal később 2-2-t ért el a világbajnok NSZK ellen Mexikó-városban.

Roca nem szereti a „primadonnákat”, és ebben nagyon következetes. Hét mérkőzésen 38 játékosal kísérletezett, míg kialakult a csapata, amelyen mint mondotta, a régi gyakorlat szerint nem változtat addig, amíg legyőzi ellenfelét. Kérlelhetetlenségére jellemző, hogy nem vette számításba az addigi kapitányt, Javier Sanchezet sem, mivel „nem teljesítette utasításait”.

Roca a magánéletben nagyon kellemes ember, barátai csak „Tonio”-nak hívják. Képes tüzelni, lelkesíteni játékosait a nagy feladatra. Most ezt hangoztatják együttesen: „Be akarjuk bizonyítani, hogy Brazília és Argentína után Mexikó a legerősebb labdarúgó nemzet Latin-Amerikában.”

Hoffer József

Chapadmalal, Argentína egyik tengerparti üdülőhelye Mar del Plata közelében. A képen az üdülőhely egyik szállodája... Itt laknak majd a magyar válogatottak

Ha a magyar csapat az első csoportból a 2. helyen jutna tovább, akkor az elődöntőbeli körmérkőzések során, Rásarióban, ebben a stadionban játszana három újabb mérkőzést

Az NSZK ellen Hamburgban győztes brazil válogatott

BEK

Védő: 1955-56 és 1959-60 között ötször egymásután: Real Madrid (spanyol); 60-61 és 61-62: Benfica (portugál); 62-63: Milan (olasz); 63-64 és 64-65: Internazionale (olasz); 65-66: Milan (olasz); 66-67: Celtic (skót); 67-68: Manchester United (angol); 68-69: Milan (olasz); 69-70: Feyenoord (holland); 70-71: 71-72 és 72-73: Ajax Amsterdam (holland); 73-74, 74-75 és 75-76: Bayern München (nyugatnémet); 76-77: Liverpool (angol). 77-78, a 23. kiírás (valamennyi táblázatunkban a rövidítések: **lg** = idegenben rúgott gólokkal, **h** = hosszabbítás után, **t** = 11-es rúgásokkal jutott tovább. Mindenütt a feljebb, illetőleg az elől álló volt először pályaválasztó):

	1. forduló	2. forduló	Negyeddöntő	Elődöntő	Döntő
Levszki Szófia (bolgár)	}	Levszki	}	}	}
Slask Wroclaw (lengyel)		3-0, 2-2			
Lilleström (norvég)	}	Ajax	}	}	}
Ajax (holland)		0-2, 4-0			
Valur Reykjavík (izlandi)	}	Glentoran	}	}	}
Glentoran (északír)		0-1, 2-0			
Omonia N. (ciprusi)	}	Juventus	}	}	}
Juventus (olasz)		3-0, 2-0			
Kuopio P. (finn)	}	Brugge	}	}	}
C. Brugge (belga)		4-0, 5-2			
Floriania (máltai)	}	Panathinaik.	}	}	}
Panathinaikosz (görög)		1-1, 4-0			
Dukla Prága (csehszlovák)	}	Nantes	}	}	}
Nantes (francia)		1-1, 0-0 lg			
Din. Bukarest (román)	}	Atl. Madrid	}	}	}
Atl. Madrid (spanyol)		1-2, 2-0			
Celtic (skót)	}	Celtic	}	}	}
Jeunesse (luxemburgi)		5-0, 6-1			
Basel (svájci)	}	Innsbruck	}	}	}
Innsbruck (osztrák)		3-1, 0-1			
CZ Belgrád (jugoszláv)	}	CZ Belgrád	}	}	}
Sligo Rovers (ír)		3-0, 3-0			
Vasas (magyar)	}	Mönchengl.	}	}	}
Mönchengladbach (NSZK)		3-0, 1-1			
Benfica (portugál)	}	Benfica	}	}	}
Torpedo Moszkva (szovjet)		0-0, 0-0, t			
Trabzonspor (török)	}	Koppenhága	}	}	}
BK 1903 Koppenhága (dán)		0-1, 2-0			
Liverpool (angol)	erőnyerő		}	}	}
D. Dresden (NDK-beli)	}	D. Dresden			
Halmstad (svéd)		2-0, 1-2			

London, V. 10.
Liverpool
1-0

KEK

Védő: 1960-61: Fiorentina (olasz); 61-62: Atletico Madrid (spanyol); 62-63: Tottenham Hotspur (angol); 63-64: Sporting Lisszabon (portugál); 64-65: West Ham United (angol); 65-66: Borussia Dortmund (nyugatnémet); 66-67: Bayern München (nyugatnémet); 67-68: Milan (olasz); 68-69: Slovan Bratislava (csehszlovák); Manchester City (angol); 70-71: Chelsea (angol); 71-72: Glasgow Rangers (skót); 72-73: Milan (olasz); 73-74: 1. FC Magdeburg (NDK-beli); 74-75: Dinamo Kijev (szovjet); 75-76: Anderlecht (belga); 76-77: Hamburger SV (nyugatnémet). 77-78, a tizennyolcadik év. Selejtező: Glasgow Rangers (skót)—Young Boys (svájci), továbbment Rangers.

	1. forduló	2. forduló	Negyeddöntő	Elődöntő	Döntő
P. Niedercorn (luxemburgi)	}	Vejle	}	}	}
Vejle BK (dán)		1-0, 9-0			
PAOK Szaloniki (görög)	}	PAOK	}	}	}
Sosnowiec (lengyel)		2-0, 2-0			
G. Rangers (skót)	}	Twente	}	}	}
Twente (holland)		0-0, 3-0			
Brann Bergen (norvég)	}	Bergen	}	}	}
Akranes (izlandi)		1-0, 4-0			
1. FC Köln (NSZK)	}	Porto	}	}	}
Porto (portugál)		2-2, 1-0			
St. Etienne (francia)	}	Manch. U.	}	}	}
Manchester U. (angol)		1-1, 2-0			
Hamburg (NSZK)	}	Hamburg	}	}	}
Reipas Lahti (finn)		8-1, 5-2			
Lok. Szófia (bolgár)	}	Anderlecht	}	}	}
Anderlecht (belga)		6-1, 2-0			
Coleraine (északír)	}	Leipzig	}	}	}
Lok. Leipzig (NDK-beli)		4-1, 2-2			
Betis (spanyol)	}	Betis	}	}	}
Milan (olasz)		2-0, 1-2			
Valletta (máltai)	}	D. Moszkva	}	}	}
Din. Moszkva (szovjet)		2-0, 5-0			
Olümpiak. N. (ciprusi)	}	Craiova	}	}	}
U. Craiova (román)		5-1, 2-0			
Cardiff C. (walesi)	}	Austria	}	}	}
Austria (osztrák)		0-0, 1-0			
Lok. Kosice (csehszlovák)	}	Kosice	}	}	}
Östers (svéd)		0-0, 2-2 lg			
Besiktas (török)	}	Diósgyőr	}	}	}
Diósgyőr (magyar)		0-2, 5-0			
Dundalk (ír)	}	Hajduk	}	}	}
Hajduk (jugoszláv)		0-1, 4-0			

Párizs, V. 3.
Anderlecht
4-0

UEFA Kupa

Védő. VVK. 1956-58: Barcelona (spanyol); 59-60: Barcelona; 60-61: Roma (olasz); 61-62: és 62-63: Valencia (spanyol); 63-64: Zaragoza (spanyol); 59-60: Ferencváros (magyar); 65-66: Barcelona; 66-67: Dinamo Zágráb (jugoszláv); 67-68: Leeds United (angol); 68-69: Newcastle United (angol). EVK. 69-70: Arsenal (angol); 70-71: Leeds United. UEFA Kupa. 71-72: Tottenham Hotspur (angol); 72-73: Liverpool (angol); 73-74: Feyenoord (holland); 74-75: Borussia Mönchengladbach (nyugatnémet); 75-76: Liverpool; 76-77: Juventus (olasz). 1977-78, a huszadik év. I. forduló (a kövér betűkkel szedettek jutottak tovább): Eintracht Frankfurt (nyugatn.)—Sliema Wanderers (máltai) 5-0, 0-0. Barcelona (spanyol)—Steaua (román) 5-1, 1-1. Marek Stanke Dimitrov (bolgár)—Ferencváros (magyar) 3-0, 0-2. Fiorentina (olasz)—Schalke 04 (nyugatn.) 0-3, 1-2. Rapid Wienerberger (osztrák)—Inter Bratislava (csehszl.) 1-0, 0-3. Servette (svájci)—Bilbao (spanyol) 1-0, 0-2. Bastia (francia)—Sporting (portugál) 3-2, 2-1. Bohemians (ír)—Newcastle (angol) 0-0, 0-4. AZ 67 Alkmaar (holland)—Red Boys (luxemburgi) 11-1, 5-0. Boavista (portugál)—Lazio (olasz) 1-0, 0-5. Las Palmas (spanyol)—Szloboda Tuzla (jugoszláv) 5-0, 3-4. Aston Villa (angol)—Fenerbahce (török) 4-0, 2-0. Dinamo Kijev—Braunschweig (nyugatn.) 1-1, 0-0, ig. Dundee United—Koppenhága BK (dán) 1-0, 0-3. Górnik Zabrze (lengyel)—Valkeakosken Haka (finn) 5-0, 0-0. Lens (francia)—Malmö (svéd) 4-1, 0-2. Bayern München (nyugatn.)—Mjondalen (norv.) 8-0, 4-0. Molenbeek (belga)—Aberdeen (skót) 0-0, 2-1. Manchester City (angol)—Widzew Łódź (lengyel) 2-2, 0-0 ig. Frem (dán)—Grasshopper (svájci) 0-2, 1-6. Glenavon (észak-ír)—PSV Eindhoven 2-6, 1-1. Odra Opole (lengyel)—1. FC Magdeburg (NDK-beli) 1-2, 1-1. Lanškroun (svéd)—Ipswich (angol) 0-1, 0-5. Start Kristiansand (norvég)—Frem Reykjavík (izlandi) 6-0, 2-0. FC Zürich (svájci)—CSZKA Szófia (bolgár) 1-0, 1-1. Turgu Mures (román)—AEK (görög) 1-0, 0-3. Torino (olasz)—Apoel Nikoszia (ciprusi) 3-0, 1-1. Standard Liège (belga)—Slavia Prága (csehszl.) 1-0, 2-3 ig. Linzer ASK (osztrák)—Újpesti Dózsa (magyar) 3-2, 0-7. Olimpiakosz Pireusz (görög)—Dinamo Zágráb (jugoszl.) 3-1, 1-5. CZ Jena (NDK-beli)—Altay (török) 5-1, 1-4. Internazionale (olasz)—Dinamo Tbiliszi 0-1, 0-0.

	2. forduló	3. forduló	Negyeddöntő	Elődöntő	Döntő
FC Zürich (svájci)	} Frankfurt	} Frankfurt	} Grasshopper	} Bastia	} Eindhoven
E. Frankfurt (NSZK)					
Stanke Marek D. (bolgár)	} Bayern	} Bayern	} Grasshopper	} Bastia	} Eindhoven
Bayern M. (NSZK)					
BK Koppenhága (dán)	} Tbiliszi	} Grasshopper	} Grasshopper	} Bastia	} Eindhoven
D. Tbiliszi (szovjet)					
Inter Brat. (csehszlovák)	} Grasshopper	} Grasshopper	} Grasshopper	} Bastia	} Eindhoven
Grasshopper (svájci)					
Bastia (francia)	} Bastia	} Bastia	} Bastia	} Bastia	} Eindhoven
Newcastle (angol)					
Torino (olasz)	} Torino	} Torino	} Bastia	} Bastia	} Eindhoven
D. Zágráb (jugoszláv)					
Molenbeek (belga)	} Jena	} Jena	} Jena	} Jena	} Eindhoven
CZ Jena (NDK)					
AEK (görög)	} Standard	} Standard	} Standard	} Standard	} Eindhoven
Standard Liège (belga)					
1. FC Magdeburg (NDK)	} Magdeburg	} Magdeburg	} Magdeburg	} Magdeburg	} Eindhoven
Schalke 04 (NSZK)					
Lazio (olasz)	} Lens	} Lens	} Lens	} Lens	} Eindhoven
Lens (francia)					
Widzew Łódź (lengyel)	} Eindhoven	} Eindhoven	} Eindhoven	} Eindhoven	} Eindhoven
PSV Eindhoven (holland)					
Start Kristian. (norvég)	} Braunschweig	} Braunschweig	} Braunschweig	} Braunschweig	} Eindhoven
Braunschweig (NSZK)					
Ipswich (angol)	} Ipswich	} Ipswich	} Ipswich	} Ipswich	} Eindhoven
Las Palmas (spanyol)					
Alkmaar (holland)	} Barcelona	} Barcelona	} Barcelona	} Barcelona	} Eindhoven
Barcelona (spanyol)					
Aston Villa (angol)	} Aston Villa	} Aston Villa	} Aston Villa	} Aston Villa	} Eindhoven
Górnik Zabrze (lengyel)					
Ú. Dózsa (magyar)	} Bilbao	} Bilbao	} Bilbao	} Bilbao	} Eindhoven
Bilbao (spanyol)					

Liverpool—Borussia Mönchengladbach 3-0. Az elődöntőben Tommy Smith (jobbról) elrúgja a labdát Jupp Heynckes elől

LABDARÚGÁS

A Magyar Labdarúgó Szövetség lapja. Szerkeszti a szerkesztő bizottság
Felelős szerkesztő:
Tabák Endre
Szerkesztőség: 1061 Budapest VI., Népköztársaság útja 47. Telefon: 425-103. Kiadja: az Ifjúsági Lapkiadó Vállalat. Felelős kiadó: Dr. Petrus György igazgató. Kiadóhivatal: 1374 Budapest, VI., Réval u. 16. Tel.: 116-660. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkiadó postahivatalnál, a kézbesítőnél, a posta hírlapüzleteiben és a Posta Központi Hírlapiródnál (KHI 1900 Budapest, József nádor tér 1.) közvetlenül vagy postautalvánnyal, valamint átutalással a KHI 215-96 162 pénzforgalmi jelzőszámra.

INDEX: 25 501
HU ISSN 0133-1221

78.2798
Egyetemi Nyomda
Budapest

Felelős vezető: Sümeghi Zoltán igazgató

**Ipari épületekben, számítóközpontokban,
raktárakban, nyomdáknban is
sokoldalúan használható a kiváló minőségű**

TAVANIT

**álmennyezeti és falburkoló rendszer,
amelyet a 23. sz. Állami Építőipari Vállalat
(V., Rosenberg házaspár u. 16.)
gyárt és szerel állami és szövetkezeti
vállalatok részére**

A betonit kötésű ásványgyapot ke-
ménylemezből készült

TAVANIT

kiváló hő és hangszigetelő tulajdon-
ságokkal rendelkezik. Az Építési Mi-
nőségellenőrző Intézet az M-374
(1976. számú vizsgálati jegyzőkönyv-
ben rögzítette az álmennyezeti
rendszer kiváló tűzvédő tulajdonsá-
gait.

Az épületszerkezetek tűz elleni vé-
delme személybiztonság és vagyon-
védelme szempontjából rendkívül
fontos.

A TAVANIT álmennyezeti rendszer
acél és vasbeton szerkezetű födémek
MAXIMÁLIS biztonságú védelmére
I-IV. tűzállósági fokozatú és bár-
mely szintszámú épületben felhasz-
nálható.

Az álmennyezeti rendszer tűzvédő
képessége: TH-1,5 óra.

Információ

B. Tóth László üzemvezető 471-320
Ledinszki Ferenc elkészítő 115-000/383
Műszaki Fejlesztési Osztály
115-000/422

Referenciák

Pataki István téri Művelődési Ház,
Filmtudományi Intézet, Nagyatádi
Kórház, BNB K pavilon, Győri
Nyomda, Veszprémi Nyomda, Nagy-
atádi Cérnagyár stb.

VB-statisztika

A VB-döntők örök góllövőlistája

1. Gerd Müller (NSZK)	1970—1974	14
2. Just Fontaine (Franciaország)	1958	13
3. Pelé (Brazília)	1958—1970	12
4. Kocsis Sándor (Magyarország)	1954	11
5. Helmut Rahn (NSZK)	1954—1958	10
6. Ademir (Brazília)	1950	9
Vava (Brazília)	1958—1962	9
Uwe Seeler (NSZK)	1958—1970	9
Eusebio (Portugália)	1966	9
Jairzinho (Brazília)	1970—1974	9
11. Guillermo Stabile (Argentína)	1930	8
Leonidas (Brazília)	1934—1938	8
13. Juan Alberto Schiaffino (Uruguay)	1950—1954	7
Hans Schaefer (NSZK)	1954—1958	7
Tichy Lajos (Magyarország)	1958—1962	7
Grzegorz Lato (Lengyelország)	1974	7
17. Oldrich Nejedly (Csehszlovákia)	1934—1938	6
Josef Hügl (Svájc)	1954	6
Max Morlock (NSZK)	1954	6
Erich Probst (Ausztria)	1954	6
Valentyin Ivanov (Szovjetunió)	1958—1962	6
Helmut Haller (NSZK)	1962—1970	6
Rivelino (Brazília)	1970—1974	6

Az eddigi tíz VB nézőszámának összesítése

Év	Színhely	Össz-nézőszám	Mérkőzés szám	Mérkőzésenkénti átlag
1930	Uruguay	434 500	18	24 139
1934	Olaszország	395 000	17	23 235
1938	Franciaország	483 000	18	26 833
1950	Brazília	1 337 000	22	60 772
1954	Svájc	943 000	36	26 194
1958	Svédország	868 000	35	24 800
1962	Chile	776 000	32	24 250
1966	Anglia	1 614 677	32	50 458
1970	Mexikó	1 673 975	32	52 312
1974	NSZK	1 774 022	38	46 685
Összesen:		10 299 174	280	35 715

Gólok

1930	Uruguay	70	18	3,88
1934	Olaszország	70	17	4,11
1938	Franciaország	84	18	4,66
1950	Brazília	88	22	4,00
1954	Svájc	140	26	5,38
1958	Svédország	126	35	3,60
1962	Chile	89	32	2,78
1966	Anglia	89	32	2,78
1970	Mexikó	95	32	2,96
1974	NSZK	97	38	2,55
Összesen:		948	270	3,51

A VB játékrendje — időrendben

1. Buenos Aires (River Plate) II.: NSZK—Lengyelország nyitómérkőzés 19.00.
2. Rosario II.: Tunézia—Mexikó 20.45
2. Buenos Aires I.: Argentína—Magyarország 23.15
2. Mar del Plata I.: Franciaország—Olaszország 17.45
3. Buenos Aires III.: Spanyolország—Ausztria 17.45
3. Mar del Plata III.: Svédország—Brazília 17.45
3. Cordoba IV.: Peru—Skócia 20.45
3. Mendoza IV.: Irán—Hollandia 20.45
6. Buenos Aires I.: Argentína—Franciaország 23.15
6. Mar del Plata I.: Olaszország—Magyarország 17.45
6. Rosario II.: Lengyelország—Tunézia 20.45
6. Cordoba II.: NSZK—Mexikó 20.45
7. Buenos Aires III.: Ausztria—Svédország 17.45
7. Mar del Plata III.: Brazília—Spanyolország 17.45
7. Cordoba IV.: Skócia—Irán 20.45
7. Mendoza IV.: Hollandia—Peru 20.45
10. Buenos Aires I.: Argentína—Olaszország 23.15
10. Mar del Plata I.: Franciaország—Magyarország 17.45
10. Rosario II.: Mexikó—Lengyelország 20.45
10. Cordoba II.: NSZK—Tunézia 20.45
11. Buenos Aires III.: Svédország—Spanyolország 17.45
11. Mar del Plata III.: Brazília—Ausztria 17.45
11. Cordoba IV.: Peru—Irán 20.45
11. Mendoza IV.: Skócia—Hollandia 20.45

II. forduló elődöntők

14. Buenos Aires II. csop. második—I. csop. győztes (A) 17.45 ó
14. Cordoba III. győztes—IV. második (A) 17.45
14. Rosario II. győztes—I. második (B) 20.45
14. Mendoza III. második—I. győztes (B) 20.45
18. Buenos Aires I. győztes—III. győztes (A) 20.45

18. Cordoba IV. második—II. második (A) 20.45
18. Rosario I. második—III. második (B) 17.45
18. Mendoza IV. győztes—II. győztes (B) 17.45
21. Buenos Aires IV. második—I. második (A) 17.45
21. Cordoba III. győztes—II. második (A) 17.45

21. Rosario IV. győztes—I. második (B) 20.45
21. Mendoza III. második—II. győztes (B) 20.45
24. Buenos Aires (River Plate) harmadik helyért: A csoport második—B csoport második 19.00
25. Buenos Aires (Rives Plate) a VB címért: Az A csoport győztes—B csoport győztese.

Újpesti úttörők virággal köszöntik a bajnok Újpesti Dózsa játékosait (MTI foto, KOVÁCS GYULA felvétele)

LABDARÚGÁS

Az NB I 1977—78. évi 2. helyezette, a Bp. Honvéd. Áll balról: Ükrös pályaedző, Gujdár, Kocsis I., Paróczai, Tichy Lajos vezetőedző, Kozma, Fejes, Rapcsák, Tajti másodedző. Térdei: Pintér, Varga I, Nagy, Pál, Lukács. Ül: Bodonyi, Török, Weimper, Gyimesi, Póczik (ZÁHONYI IVÁN felv.)

